

HÍRmondó *Kálvin téri*

A HAJDÚBÖSZÖRMÉNY KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
IDŐSZAKI LAPJA • XIV. ÉVFOLYAM • 2018/4. SZÁM

*„Mert Aki hegyeket formál, és szelet teremt,
Aki tudtára adja szándékát az embernek,
Aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked,
annak neve: az ÚR, a Seregek Istene.”*

Ámós 4:13

ELŐSZÓ

A nyár folyamán sok új impulzus és vizuális élmény, megtapasztalás gazdagítja személyes életünket. Atélünk sok mindent. Családi együttlétek, barátságok, táborok, csendeshetek, kirándulások, nyaralás, építkezés, költözés, lakásfelújítás stb. Egy kis csendességben a kedves pillanatok öröm emlékezetben ismét felidézni vagy a fényképeket újra áttekinteni...

Lelki élmények sokasága olvasható ebben a számban is a különböző alkalmak adta lehetőségéből. Kíváncsi, hogy olvassák őket örömmel!

szerk.

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2018. Új kenyér
www.hbrefkalvinter.hu

Tartalom

3	Az Úr kezéből származó irás
4	„...miként ismerték fel Őt a kenyér megtöréséről.” Lukács 24,35.
4	Bizonyágtétel
5	„...aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mit a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.” Lk. 22:36
6	Áldás, békesség az Olvasóknak!
7	Tisztelt Hajdúböszörményi Kálvin téri Református Gyülekezet!
7	Hálás az Úrnak...
10	A teista evolúció
12	A teista evolúciós elmélet tíz veszélye
15	Anyák napja
15	Zenei hitvallásaink
15	Vidám gyereknap a Tájházakban
16	„Templomunk az Isten háza, gyermekeit hívja, várja”
16	Szeretethíd 2018.
17	A Szeretet-híd legkisebbjei
17	Szeretehíd a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ lakóotthoni fiataljaival
18	...önkénteskedtünk a gyereknapon
18	A híd
19	Ballagó Bányka csoport
19	„Kedves óvodám, nem feledlek el soha”
20	Diakóniai piknik
21	...kapcsolatok ápolása és elmélyítése
21	Bethánia C.E. Szövetség csendes napja Hajdúböszörményben
22	Tahi hétvége
23	Családi nap a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban
24	A zene fontos lelki táplálék
24	Csillagpötty 2018.
26	Kirándulás Poroszlóra
27	Gyülekezeti tábor Balatonfüred, 2018.
28	Kálvin téri gyülekezet többgenerációs tábora
29	Kálvin téri református gyülekezeti tábor
30	Beszámoló
30	Balatonfüreden jártunk a gyülekezeti táborral...
31	Alkalmas vagyok?
31	Az ének Isten ajándéka
32	„Tündérálm kertje Zelemér és Bodaszőlő” (Idézet: Vásáry Tamástól)
32	In memoriam Kányádi Sándor (1929-2018)
33	A kenyér
34	Adatbázis építés levéltárunkban
35	Kedves Olvasóink!
35	Állandó alkalmaink

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária

A szerkesztő munkatársai: Dobó Tímea, Hollósi István, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Szabó Anita, Szabó Sándor, Osváth Tamás, Osváth Tamásné, Tóth-Serbán Orsolya, Rácz Gábor

Fotó: Juhász Csaba Gábor, Molnár Katalin, Monoriné Venczel Katalin, Somogyiné Gyüre Mária

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacímünk: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

AZ ÚR KEZÉBŐL SZÁRMAZÓ ÍRÁS...

„Minderre, a tervrajz minden munkájára az ÚR kezéből származó írás oktatott ki engem.

Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salomonnak: Légy erős, légy bátor és cselekedj!

Ne félj, és ne rettegj, mert az Úristen, az én Istenem veled van,

nem hagy cserben és nem hagy el,

amíg be nem fejezed az ÚR háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.”

(1.Krónika 28,19-20)

Nem különös, hogy a teremtmények közül egyedül az ember képes értékelni a könyvet? A könyvet, mint az emberi szellem egyik legnagyobb csodáját, s a Könyvek Könyvét, mint az isteni Lélek kiváltságos ajándékát!

Az írás rögzít és értékel, tanúsít és biztat, elítél és felemel – a szerző szándéka szerint. Dávid király meglepő bátorítással áll a trónon őt követő fia, Salomon elé: az élő Isten első templomának tervrajzát maga a megrendelő adta át! Hogyan is történt pontosan? Soha nem fogjuk megfejtani! De Dávid tudta, hogy ami a tervrajzra került, az az Istentől származik!

Ugyanezzel a titokkal szembesülünk, amikor kezünkbe vesszük a Szentírást: ismerjük a Szerzőt, de a leírás folyamatát szent homály fedi el kíváncsi tekintetünk elől. A lényeg azonban változatlan: Hitben megőszült hívő emberek ma is sokan vallják, hogy a bölcs és helyénvaló emberi életre „az Úr kezéből származó írás oktatott ki engem.”

Minden könyvtár valódi kincseshánya. Nem lehet túlértékelni a könyvekben rejlő tudás, érzésvilág, információ, tanulság és útmutatás gazdagságát. De az „élet tervrajzának” vonásait mégis csak egyetlenegy hordozza magában.

A Salomon király által épített templomot sokan megtervezhették volna. Lett volna az szép is, kedves is és hasznos is.

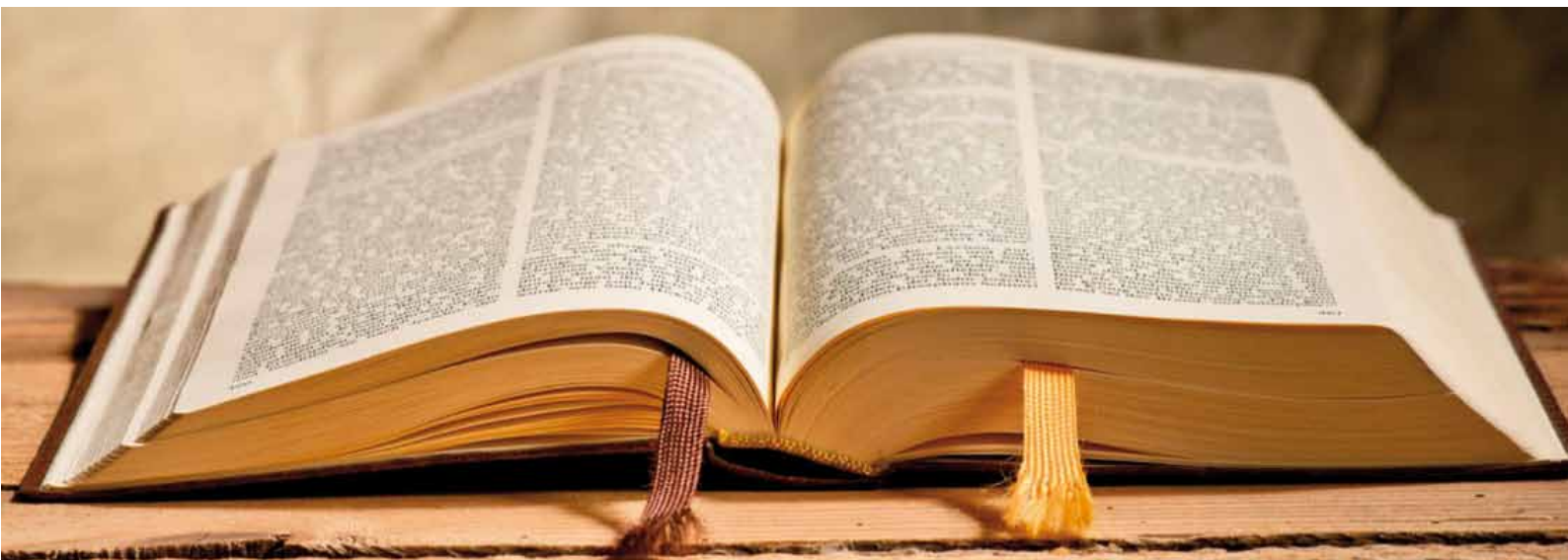
De nem a tulajdonos gondolatait faragta volna kőbe! Az ember életét csak az ismeri teljes mélységében, szélességében és magasságában, aki végiggondolta és megalkotta. Ezért olyan óriási kincs, hogy létezik „az Úr kezéből származó írás”, amely elejétől a végéig a javunkra, tanulságunkra és segedelmünkre íratott meg. Egyetlen egy valaki ért hozzánk igazán, egyvalaki érti, érzi és ismeri a lelkünk legkisebb rezdüléseit is, látja kesergő vagy éppen örvendező gondolatainkat, figyelni önző, vagy néha önmagunkat megtagadni képes döntéseinket. Látja képtelenségünket a szent életre, látja sok-sok kudarcunkat, amelyet a magunk tervezte „élet-templom” felépítése közben szenvedünk el. De nem csak látja mindezt, hanem segítséget tervezett a nagy mű origójába. Az „idők teljességében” elküldte Fiát, hogy a legnagyobb terv valóra váljon: a bűnössé, lázadóvá, öntörvényűvé lett ember mégis üdvözüljön! Bár a mai európai ember legtöbbször már nem is tervezi az örök életét, - az élet Ura mégis megszólaltatja - az egyik legősibb, Európában használt nyelven is - az örök evangéliumot: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

A Könyvek Könyve a könyvtárak legnagyobb kincse. A Forrásból, a Forrástól

ered, hordozza mindazt az információt, bátorítást és intést, ami földi eligazodásunkhoz, értelmes életünkhöz és üdvösségünkhöz szükséges. Bátran hirdessük, hogy bár racionálisan nincs magyarázat a dávidi vallomásra – „az Úr keze írása ez” – mégis a hatása, ereje, szíveket formáló, gyógyító ereje ismert az egész világon. Milliók és milliók születnek újjá – manapság leginkább az Európán kívüli földrészekben -, kezdenek valóban új életet, s szabadulnak meg bűneik kötelékeitől, amikor e „tervrajz” üzenetét magukévá teszik! Kész a teljes bocsánat a bűneimre: bár én vétkeztem, mégis Jézus szenvedte el bűneim büntetését, - a pokolba kellene mennem, mégis - Krisztusért - elkészített hely vár az Alkotó által újjáteremtett világban! Dicsőség Istennek, áldott legyen, hogy a nagy rejtélyt megoldotta: hogyan juthat a bűnös a mennybe! Kész a terv, elkészült üdvösségem Alapja: a golgotai kereszt felállított. Csak rajtam múlik, hogy rábírom-e magam erre a fundamentumra...

Rá támaszkodva, rajta felépülve leszek azzá, akivé az Alkotó eltervezte az életemet: értéké mások és önmagam számára, s az Ő nagy nevének dicsőségévé! Úgy legyen, ámen.

Somogyi László

„... MIKÉNT ISMERTÉK FEL ÖT A KENYÉR MEGTÖRÉSÉRŐL.” LUKÁCS 24, 35.

a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem.”

Máté 14:13-21 „...azután vette az öt kenyeret és a két halat, feltekintett az égre, megáldotta és megtörte a kenyereket, és a tanítványoknak adta, a tanítványok pedig a sokaságnak...”

Kedves Testvérek!

János 6:24 „Amikor tehát látta a sokaság, hogy sem Jézus, sem a tanítványai nincsenek ott, beszálltak a hajókba, és elmentek Kapernaumba, hogy megkeressék Jézust.”

János 6:27 „Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek, mert őt pecsétjével igazolta az Atya Isten.”

János 6:40 „Mert az én Atyámnak az az akarata, hogy annak, aki látja a Fiút, és hisz benne, örök élete legyen; én pedig feltámasztom azt az utolsó napon.”

János 6:51 „Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az

Augusztusban adunk hálát az új kenyérért. Jézus a megtörtetett testéhez hasonlítja a megtört kenyeret. Isten ajándékozta nekünk, hogy legyen kenyérünk. Élni lehet Krisztus testével a szent jegyekben.

Czirmai Árpád lelkész úr szolgálatából 2018. június 10.-én nagy áldást kaptam. Ő a feleségével kint járt 10 évvel ezelőtt Izráelben. Nagyon szemléletesen élénk adta, milyen is ott a vidék. Köves, sziklás és nagy forróság van. A nép éhes! Keresik Jézust. Az Ő beszéde hozzájuk: „Térjetelek meg, mert elközelített az Istennek országa!” Jézus akkor tudta, hogy az Ő földi küldetése itt lejár. Ingyen kenyér! Ilyen Király kell nekünk! Mi van nekünk,

neked? Van Bibliád? Van Istened? Van Krisztusod? Tudol-e örök életre szóló eledelt adni a nyomorúságban, lelki éhségben lévőknek?

Jézus Krisztus oda áll alázattal az Atya elé a kezében lévő két kenyérral és az öt hallal. Feltekint, hálákat ad és megtöri. Megsokasodik az áldás, csak adják, osztják és mindenki jól lakik. Jézus kezében a megtörés áldása van.

Szemünk láttára megy végbe: „Vegyétek, egyétek...!” - Ma is adja magát, életnek ereje ez! Jézus nélkül az életed állandó haldoklás, halálba menő vagy! Ám hitre feltámadt vagy, ha Kenyeret eszel. Ne a romlandó eledelért fáradozzatok! Mennyből alászállt kenyér Jézus teste. Ő táplálni akar. Valóságos kenyér, ha hittel veszed és kéred; „Lakozzál énbennem!” Testvér! Így fogsz élni örökké a feltámasztásban!

Jézust ma is magunkhoz vehetjük a szent jegyekben. Hidd el, hogy táplál és rajtad, rajtunk is megsokasítja áldását!

Közreadta: Hegedűs Jánosné

BIZONYSÁGTÉTEL

1930. november 16.-án születtem komoly keresztyén, hívő családban. Édesapámat 8 éves koromban elveszítettem. Ez nagy megpróbáltatás volt a számunkra. A koporsó mellett édesanyám összeesett és felkiáltott: „Uram Isten mi lesz velem és a 4 gyermekkel! „És ekkor ezt a hatalmas kiáltást az Úristen meghallotta, azonnal átölelte, erőt adott neki, és szolgálatba állította. Mi úgy nevelkedtünk, hogy minden vasárnap édesanyám fogta a kezünket, templomba jártunk, reggel este Bibliát olvastunk és imádkoztunk. Ez engemet egy időre megtévesztett, mert azt gondoltam, hogy ez elég és

én megtértem. De az Úristen nem hagyott nyugton. Hatalmas ébredés volt a 1940-es években. A templom, zsúfolásig megtelt. Hallottam, hogy Alcsútra járnak konferenciára, de én azt gondoltam, hogy nekem nincsen szükségem rá, én nem vagyok bűnös. Egyszer azt mondtam édesanyámnak: „Megnézem, mi van ott, olyan boldogan jönnek onnan haza.” Édesanyám nagy örömmel el is intézte, befizetett, vagy 50-en mentünk el. Ecsedi Aladár tiszteletes úr, Borbély Béla, Szikszai Béni bácsi voltak ott. Szikszai Béni bácsi szolgálata volt az első, aki azzal kezdte, hogy aki azt mondja magáról, hogy nem bűnös, az hazudik. Mély fájdalom ütötte át a szívemet: hát én is bűnös vagyok? Több ezren voltunk együtt, közepén egy nagy üres hely volt, hogy, aki megtért, oda ki kellett menni. Sírásra fakadtam: „Uram hát én is bűnös vagyok?” Akkor az a nagy tömeg azt kezdte el énekelni: „Siessetek hamar lejár, kegyelme már régóta vár, ma még lehet, ma még szabad, borulj le a kereszt alatt. Elszáll

a perc az életed, ma még, ha jössz, elérheted, ne késs tovább, ne várj tovább, ma kérd Atyád bocsánatát: ”De ekkor már nem sírtam, hanem zokogtam. És, hogy hogy nem, én is mentem kifelé a megtértek közé. Nagy öröm, boldogság töltött el. Alig vártam, hogy haza jöjjenek, hogy elújságozzam a megtérésem a tiszteletes úrnak, mert én Kálmán Sándor nagytiszteletű úrra, úgy tekintettem mintha édesapám lett volna. Amikor hazaértem a konferenciáról berohantam, hogy elújságozzam, az Úristen mit tett velem. Azt mondta Kálmán Sándor nagytiszteletű úr: „Kislányom, most már munkába kell állnod, mert egy helybe tipegni, topogni nem lehet. Az Úr Jézus mindenütt azt mondja a megtérteknek: „Jer, és kövess engem.”. Ekkor egy kicsit meghátráltam, mert úgy gondoltam fiatal is vagyok, és nincsen bölcsességem. Ekkor tiszteletes úr azt mondta: „Nem te fogsz szolgálni, az Úristen fogja a kezdetet, nem te szolgálsz, hanem téged felhasznál.” Ekkor megnyugodtam. Majd egy fél év múlva

két utcát adott látogatásra, hívogatásra. Majd azt mondta: A vasárnapi iskolai órákat most még édesanyáddal, aztán egyedül próbálsz majd végezni. Letelt a félév, 1947-ben nagytiszteletű úr bevett a Bethánia C.E. Szövetségbe. Megkérdeztem, mit jelent az, hogy C.E. Szövetség? Megmagyarázta és azt mondta: „Én református keresztyén vagyok, Krisztus követője. A C.E. azt jelenti, hogy célegyenesen előre azon a keskeny úton, amely a mennybe visz, ahol majd el kell számolni, ahol az arany koronát is megkapom.” Ez olyan csodálatos volt!

Az ifjúsági órákra is nagyon szerettem járni. Telt az idő, a házasságkötések is beindultak. Balogh Antiék voltak az elsők, utána folyamatosan az ifjak párokra találtak. Következett a Bertalan család, majd a Fekete család. 19 éves voltam, az Úristenre bíztam ezt a dolgot. A férjem imádkozott egy hívő lányért, mint ahogy én is egy hívő férjért. Én azt mondtam, ha soha nem megyek is férjhez, felemlés iga akkor sem kell. Kálmán Sándor nagytiszteletű úr mindezt tudta. Egyszer be is hívott bennünket lelki beszélgetésre. A férjem akkor döntött, miután ezt mondta neki: „Imádkozunk fiam a társadért és az Úristen, majd kijelenti neked.” Másnap reggel a férjem azt az Igét kapta, hogy „az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemeink előtt.” Akkor el is döntötte a szívében. 1949-ben jegyet váltottunk, sokáig jegyesek voltunk, 1952-ben volt az esküvőnk. Az Úristen fogta a kezünket, minden vasárnap mentünk a templomba. A férjem is szolgált, neki is volt utca kiadva. Az Úristen csodálatosan vezetett

bennünket, mert semmink sem volt, hisz hadifogságban volt a férjem előtte, de az Úr mindent elkészített a számunkra. Gyermekeáldással is megáldott bennünket, 3 fiúgyermekkel ajándékozott meg. 1954-ben született Bandi, 1958-ban Péter, 1961-ben János és Marika lányunk 1968-ban. Őket is próbáltuk terelgetni a keskeny útra, minden vasárnap hoztuk őket a templomba. Aztán ők is párt választottak. 8 unokám született és megáldott az Úr 4 dédunokával. (a 4. még a jövő hónapban fog megszületni). Az első unokám Petike 12 éves korában meghalt és ez nagyon nagy fájdalmat okozott. De az Úristen így akarta, letettük az Ő kezébe. Olyan csodálatos élete volt a gyermeknek, nagyon szeretett a templomba járni, de még jobban szerette az Úr Jézust. Amikor már nem tudott beszélni és én összettem a kezem imádkozásra, csak úgy ragyogott az arca. Elvégezte azt a munkát az Úr benne, neki örök élete lett. Sok éneket tudott, melyet Bertalan Juliska tanított neki. Többek között ezt is: „Rút volt szívem sötét, de Jézus oda bért, mert megmosott a vér, már szívem hófehér, ott járok, majd tudom, a színarany úton, ó micsoda nagy szeretet, lemosta bűneimet.” Az Úr nagyon szerette, magához ölelte és valóban most már az arany úton jár. Ez az ének engemet is nagyon megragadott és ezt kívánom a gyermekeimnek és az unokáimnak is.

Sokáig olyan vágy volt a szívemben, hogy elmondjam a gyermekeimnek, amikor összejöttünk névnapra, hogy nagyon szép ez a vendégség, de odaát még szebb lesz. Ezt az Úristen sokáig nem adta meg.

Egyszer imádkoztam, Uramisten jót kérek, hadd legyen együtt a család. A család ugyanezt forgatta a szívében. Meglepetésül, arra készültek, hogy az 50. házassági évfordulót Marikáéknál megünnepeljük. Úgy szervezték, hogy tiszteletes úr is részt vegyen a házuknál ezen az ünnepeken. Amikor megérkezett tiszteletes úr a 3 kislány unokám előrelépett és mindenki egy-egy verssel köszöntött bennünket. Én utána mondtam a tiszteletes úrnak: én is szeretnék egy pár szót szólani. „Gyermekeim nagyon szerettünk benneteket, földi kincset, amit tudunk teljesítettük, de a mennyei még jobb lenne, hogy odaát így tudnánk (ahogy most vagytok felöltözve) Isten színe előtt megállni.” Olyan csodálatos, hogy Isten ezt a szívbeli kívánságomat meghallgatta. Most öreg vagyok, tehetetlen, még sem vagyok egyedül, mert az Úristen mindenben segít. Kisebb korokban mi fogtuk a gyerekeink kezét, most pedig ők fogják az enyémet. Gondoskodnak rólam a gyermekeim szeretetben, mind egytől egyig. Az Úristen mindennap ad új erőt, ha egyebet nem tudok, de összekulcsolom a kezemet, imádkozom magamért és a családomért, hogy majd odaát együtt örvendezhessünk.

özv. Sípos Andrásné

Lejegyezte: Karácsonyi-Kis Lászlóné

„... AKI A LEGNAGYOBB KÖZÖTTETEK, OLYAN LEGYEN, MINT A LEGKISEBB, ÉS AKI VEZET, OLYAN LEGYEN, MINT AKI SZOLGÁL.” LK. 22:26

Dobóné Tanczig Anita vagyok, 2018. augusztus 1-től a Jó Pásztor Református Óvoda vezetője.

1975-ben Tiszafüreden születtem. A helyi Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségiztem,

majd 1996-ban az akkor még Hajdúböszörményi Óvóképző Főiskolán diplo-

máztam. Férjemmel 17 éve élünk házasságban, két fiúgyermeket nevelünk. Nándor, aki tavaly konfirmált a gyülekezetben, szeptembertől a Bocskai István Gimnáziumban tanul tovább. Zalán pedig a Baltazár Dezső Református Általános Iskola 5. osztályos tanulója.

22 éve dolgozom óvodapedagógusként, 13 évig a Kálvineum úti óvodában, kilenc évig pedig a Jó Pásztor Református Óvodában végeztem a gyermekek óvodai nevelését. Óvodavezető-helyettesként 6 nevelési éven át segítettem az intézményvezetők munkáját.

Születésem után pár hónappal szülővárosomban Tiszafüreden kereszteltek meg. Hívő nagymamám biztatására a szülővárosom gyülekezetébe több Istentiszteleti alkalmon is részt vettem. Bár a keresztyén értékeket magam is vallottam, de rendszeresen nem jártam gyülekezetbe. Isten csak évekkal később látta alkalmasnak az időt, hogy a gyermekeken, a hivatásomon keresztül szólítsa meg, egy olyan Igével, amely végig kísért az elmúlt 9 évemet. „Én, az Úr, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetek,

amelyen járnod kell.” (Ézsaiás könyve 48:17)

2009. szeptemberében kezdtem el dolgozni a Jó Pásztor Református Óvoda Bárányka csoportjában. A nevelőtestületbe rövid időn belül sikerült beilleszkednem, mindannyian szeretettel fogadtak. Több pedagógust már korábban is ismertem, így nem volt nehéz a jó kollegiális viszonyt kialakítani. Igyekeztem minél több ismeretet elsajátítani és hitben is épülni, bekapcsolódtam az óvoda hiteleti munkaközösségébe illetve jelentkeztem a Biblia Szövetség képzésére. A csoportomba járó gyermekek hitével együtt erősödött az enyém is.

A fenntartó gyülekezetben 2010 tavaszán konfirmációs fogadalmat tettem, majd a vasárnapi gyermek Istentiszteleteken kezdtem el szolgálni a kisgyermek közösségében. Mindig arra törekedtem, hogy a rám bízott gyermekeket a keresztyén értékrend és a legjobb tudásom szerint a hit, a szeretet, a megbízhatóság személyes példaadásával neveljem. Úgy gondolom, pedagógusként elenged-

hetetlen a szakma iránti alázat, a pedagógiai elhivatottság, a minőségi munkára való törekvés, hiszen Isten hívott el erre a feladatra és ez számomra nagy felelősség.

A Jó Pásztor Református Óvoda vezetőjeként fontosnak tartom, hogy intézményi nevelési elveinket, amelyek a bibliai értékekre, normákra épülnek, megerősítsük és a minőségi munka mellett legyünk képesek a közösségekben egymás, a gyermekek és a szülők iránti tiszteletra, szeretetre, a hatékony együttműködésre keresztyén lelkülettel. Közösségi nevelésünkben hitelesen jelenjen meg a keresztyén értékek melletti elköteleződés, egymás értékeinek elismerése és elfogadása, az őszinteség, a megbízhatóság és az Istenünk iránti hála.

Az utóbbi években nagy hangsúlyt fektettünk az intézményben az innovációra, szakmai munkánk megújítására. A nevelőtestület által elért eredményeinkről városi és megyei szinten is elismerően nyilatkoztak az intézményünkbe látogató szakértők és pedagógus kollégák. Az Oktatási Hivatal által adományozott Bázis-

intézményi cím mindannyiunk számára nagy elismerés. Hála és dicsőség ezért Istennek! Céлом, hogy ezt a színvonalat megőrizzük, és hatékonyan együttműködve továbbfejlesszük, intézményünk pozícióját megerősítsük a helyi óvodák között.

Hiszem, hogy az intézményben munkánkat Isten iránti bizalommal, Isten előtti felelősséggel és Istennek szolgálva kell továbbra is végeznünk, csak ezután tudjuk örömmel másoknak is átadni a keresztyén élet áldásait. Feladatunk és egyben küldetésünk ezeknek a céloknak a megvalósítása a jövőre nézve.

Az előttünk álló nevelési évről Isten áldásában és segítségében bízva tekintek és kérem a testvéreket imádságaikban továbbra is hordozzák az óvoda dolgozóit, a ránk bízott gyermekeket és családjaikat, az intézményben végzett magvetés szolgálatát.

*Testvéri szeretettel:
Dobóné Tanczig Anita óvodavezető*

ÁLDÁS, BÉKESSÉG AZ OLVASÓKNAK!

Rác Gábor vagyok, 6. évfolyamos exmisszus-gyakornok (segédlelkész), augusztustól jövő év július 31-ig itt, Hajdúböszörményben a Kálvin téri Református Egyházközségben fogom tölteni a gyakorlati éveimet.

1992. február 7.-én születtem, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Kisvárdán, második gyermekként a családba. Édesapám, Rác Sándor a MÁV-nál forgalmi szolgálattevő, édesanyám Nagy Erika Judit rokkantnyugdíjazásáig szintén a MÁV-nál dolgozott, mint távírdász. Egy bátyám van, Sándor. Hajdúböszörménybe való költözéseimig szülőfalumban, Fényeslőknél éltem.

Református családból származom. Anyai ágon két dédapám is aktív szolgáltatója volt egyházunknak. Nagy Lajos dédapám a fényeslitkei gyülekezet gondnoka volt sokáig, G. Márta László dédapám pedig képesített ácsmesterként nemcsak házak tetőszerkezeteit készítette, vagy javította, hanem több templomét is, többek között Tákos, Csaroda templomainak renoválása is az ő keze munkája.

Már kisgyermekként érdeklődő voltam a hit dolgai felé. Anyai nagymamám, G. Márta Gabriella hite volt az én hitem alapja. Ő tanított meg az első imádságokra, a Miatyánkra, és sok szép evangéliumi témájú versre, amivel szerettem megörvendeztetni kisgyerekként az otthoni gyülekezetet.

Általános iskolai tanulmányaimat szülőfalumban a Kossuth Lajos Általános Iskolában végeztem. Mindig is humán beállítottságú voltam, az irodalmat, történelmet, és a hittant ezekben az időkben szerettem meg. Hála legyen érte az Örökkévalónak a falumban élő hitű lelképásztorok szolgálnak, akiknek sokat köszönhetek, hiszen tanításuk fejlesztett a hit ismeretében.

Még az általános iskolai idők alatt volt lehetőségem hat évig versenyszerűen néptáncolni, ami nemcsak jó sport volt,

hanem ebben az időben szerettem meg a népzeneit is.

2005. május 08.-án konfirmáltam a fényeslitkei gyülekezetben.

A továbbtanulás során a Kisvárdai Református Általános Iskola és Gimnáziumra esett a választásom (ma Várday Kata Református Általános Iskola és Gimnázium). Itt szintén élő hitű vallásánaraim voltak, akik segítettek abban, hogy jobban közeledjek Isten felé. Ugyanakkor hálás vagyok hívó osztályfőnökömért, Veres Miklósért, aki irodalmat és nyelvtant tanított nekem, mert ő az irodalom által keresztyén nevelést tudott nekünk adni.

2010-ben nehéz körülmények között tettem sikeres érettségi vizsgát. Még 2009-ben ment el a minden élők útján szeretett nagymamám, és édesanyám is súlyos betegségben szenvedett. Ez az időszak hitbelileg nagyon megviselt, és bár gondolkodtam a lelkési pályán, végül mégsem arra a szakra adtam be a jelentkezésemet, hanem katechéta-lelképásztori munkatárs (hitoktató) szakra. Mivel az érettségim jól sikerült felvételt nyertem a Debreceni Református Hittudományi Egyetemre. Az első év után szólított meg újra az Úr, hogy változnom kell, így másodéves koromban beadtam az átjelentkezésemet lelkész szak-

ra, amit az egyetem Minősítő Bizottsága elfogadott.

2016. őszétől aktív tagja voltam a Debrecen-Mester utcai Református Egyházközség ifjúságának. Sok hitbéli tapasztalatot szereztem ebben a gyülekezetben, amit igyekszem kamatoztatni is.

A teológián leginkább a gyakorlati tárgyak, és az egyháztörténet érdekelt, de

volt alkalmam nem csak hittudományi tárgyakat hallgatni. Az egyetemen tanul-tam újságszerkesztést, és kreatív írást, amiket művelek is, ha van rá egy kis időm.

Szabadidőmben általában olvasok, zenét hallgatok, de van, hogy verseket, vagy novellákat írok. Kedvencem közé tartozik: Arany János, Francois Villion, de modern szerzőktől is szoktam néha-néha olvasni.

Szeretem magam körül a jókedvet, és igyekszek mindenkit egy kicsit jókedvre deríteni a környezetemben. Ezért is szeretném önökkel megosztani az egyik kedvenc Igémet: „Szívetek legyen vidám mindenkor!” (Zsolt 22, 27). Adja a mindenható Isten, hogy együtt tudjunk örülni Neki és egymásnak!

Rácz Gábor VI. évfolyamos
exmisszus-gyakornok (segédlelkész)

TISZTELT HAJDÚBÖSZÖRMÉNYI KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET!

Nemes Vitold József, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem V. éves, teológia-lelkész szakos hallgatója vagyok.

Debrecenben születtem, és tanulmányaimat, az általános iskolától egészen az egyetemig, debreceni református intézményekben végeztem. Hálás vagyok, hogy ezekre az intézményekre, mint életem irányt mutató helyszíneire gondolhatok vissza, mivel eddigi utamon

nem csak végigkísért a református szellemiségben való nevelés, de meg is tartott hitem növekedésében. Ma bátran mondhatom, hogy számomra reformátusnak lenni, egyet jelent az otthon fogalmával. Tudom, honnan jöttem és hová tartozok. Anyagyülekezetem a Debreceni Református Nagyerdei Gyülekezet, ahová gyerekkorom óta, szüleimmel együtt járok. A gyülekezet vezető lelkésze, Püski Lajos és felesége Püskiné Szécsi Judit, hét éve kért fel ifi vezetői szolgálatra, amit mostanáig lelkesen végzek. A gyülekezet közösségében felnőve, ebben a közösségben szolgálva, erőt és elhívást éreztem magamban a további szolgálatokra is, így nem csak a nagyerdei gyülekezetben hanem, a Református Fiatalok Szövetségében is elkezdtem az ifjúsági munkát. Már gimnazista koromtól kezdve érdekelt ez a szolgálati terület. Önkéntesként szolgálni, másoknak magamból adni, hatalmas örömet jelent számomra ma is. Úgy érzem, Isten megáldotta életemben ezt a munkát, mert négy éven át a REFISZ el-

nökségének tagjaként segíthettem a Szövetség fiatalok között végzett szolgálatát.

Végzős hallgatóként, úgy gondolom, elengedhetetlen, hogy egy teológus hallgató, már az egyetemi éve alatt kipróbálja magát és részt vegyen olyan alkalmakon, ahol a tanultakat átültetheti a gyakorlatba is. Ezért most hálával köszönöm meg a lehetőséget, hogy a hajdúböszörményi Testvérek, mint ötöd éves exmisszus hallgatót bizalommal és szeretettel befogadnak, és így ez év szeptemberétől a gyülekezet szerető közösségében teljes szívvel szolgálhatok. Illetve lelkipásztor úrnak is köszönöm a lehetőséget, hogy odafigyeléssel, türelemmel és nyitottsággal, egyetemünk hallgatóinak, lehetőséget biztosít a püspöki kirendeltség keretein belül, a hivatás gyakorlati elemeinek elsajátítására és az Igehirdetés szolgálatának csiszolására.

Szeretettel: Nemes Vitold József,
exmisszus, V. éves
teológus-lelkész hallgató

HÁLÁS AZ ÚRNAK...

Néhány héttel ezelőtt köszönte meg Somogyi László Nagytiszteletű úr Harsányiné Timi néni több évtizedes kántori munkáját, aki fájó, szomorú szívvel mondta ki, befejezi. Hálás az Úrnak a tőle kapott zenei talentumért, s azért, hogy legféltebb imája is valósággá lett, hiszen kántorként szolgálhatta Őt. Hálás szerető, összetartó családjáért, mindig mellette álló férjéért, a sok barátnőért, a gyülekezetért, amely befogadta, s szeretetével átkarolta. Bár egészsége sokat romlott az elmúlt években, de számára egy a fontos, az Úr közelsége és szeretete, mely mindenben átsegíti.

Meséljen családjáról, gyermekkoráról.
Debrecenben születtem, 1948. márci-

us 3.-án. Második koromig éltünk itt az apai nagyszüleimmel, az akkori Andrási, ma Thomas Mann utcában, egy hatalmas, gyümölcsökkel teli, kert közepén lévő házban. Életem egyik legszebb korszaka volt. Ebben a csodálatos környezetben valóságos kis hercegnőnek képzeltem magam, bolyongtam, álmodoztam és rengeteget énekeltem. Apai nagyszüleim Vaján, majd később Debrecenben is földművelő, gazdálkodó emberek voltak, rengeteget dolgoztak, de mind a három fiukból diplomás embert neveltek. A nagybátyám, Dr. Tamási András hosszú évtizedekig volt böszörményben körzeti orvos, édesapám Dr. Tamási János a szülőotthon főorvosa lett 1955-ben. Legkisebb fiuk fiatalon Kana-

dába került, ahol közgazdasági egyetemet végzett. Sajnos ma már csak ő él és rendszeresen tartja velünk a kapcsolatot. Anyai nagyapám cipész volt és bőrkereskedő. Anyai nagymamám csodálatos háziasszony volt, akárcsak édesanyám. A sütés-főzés csínját-bínját tőle tanultuk a húgommal. A húgom óvónő lett és van egy öcsém, aki sebészorvos. Mi hárman nagyon összetartó, egymást szerető testvérek voltunk és vagyunk a mai napig is, pedig az élet eléggé messze sodort egymástól bennünket. Általános iskoláimat 2-5. osztályig a Makarenkó utcai iskolába végeztem, majd annak megszűnte után a Bocskai téri leányiskolába kerültem. Mindkét iskolára mindig nagy szeretettel gondolok, kiváló tanárain és sok kedves osztálytársam volt. Emellett ötödikes koromtól rendszeresen bejártam a debreceni Simonffy Emil Zeneiskolába zongora szakra.

Hogyan ismerkedett meg a férjével?

Gyerekkorunk óta ismerjük egymást. A játszótársi kapcsolat észrevétlenül alakult át szerelemmé. Hatévi udvarlás után ötven évvel ezelőtt, augusztus 10.-én kötöttünk házasságot, így aranylakodalmat ünnepeltünk. Szerelmünknek nagyon sok próbát kellett kiállnia. Egyrészt tanulmányaink, majd a katonaság miatt sokszor kellett egymástól távol lenni, másrészt édesapám, aki 17 éves koromra elvált édesanyámtól, ellenezte kapcsolatunkat. De én tudom, hogy a Jó Isten minket egymásnak teremtett, velünk volt, vigyázott ránk. Férjem kertészmérnök, a II. Kongresszus TSZ gyümölcskertészetét vezette, majd annak szétbomlása után a Széchenyi Mezőgazdasági Szakközépiskola tanára lett, és 52 évesen mérnök-tanár diplomát szerzett. Két gyermekünk van, kislányunk az én nyomdokaimba lépett, magánének szakot végzett. Nagy öröömre, az első nyilvános fellépése, a mi templomunkhoz fűződik, amikor is felkérést kapott a Városi és Pedagógus kórus akkori vezetőjétől Esterházy: Harmónia Celesztis című művében a szoprán szóló éneklésére. Azóta is többször megörvendeztette gyülekezetünket szép éneklésével. Férjével együtt, aki informatikus üzletember Budapesten élnek. Két gyermekük, egy kislány és egy kislány a kerületi evangélikus gimnáziumba járnak. Nagy öröömre református hitben élő életet élnek. Fiam a Veress Ferenc Szakmunkásképzőben végzett elektroműszerész szakon, és azóta is, a Tungs-

ramban dolgozik műszerészként. Felesége szakképzett ápolónő a Fazekas Gábor Idősek Otthonában. Nekik, két fiuk van 22 és 24 évesek.

Mikor kezdődött a zene iránti szeretete?

A zene iránti szeretetem szinte születésem óta tart. Amikor megszülettem anyai nagyapám vett nekünk egy zongorát. 3 évesen már a debreceni Zeneóvodába jártam és szólót énekeltem a Kodály terem színpadán. Egész gyermekkoromat, mint ahogy később a felnőtt életemet is a zene szeretete, tanulása, művelése hatotta át. Soha nem volt kétséges, hogy az én utam a zenei pálya, a zenetanítás, muzsikálás lesz. Tanári ambícióimat két testvéremen, osztálytársaimon gyakoroltam. Otthon, ha vendégek jöttek, valószínű koncertet adtunk, több szólamban énekelünk, zongoráztunk a húgommal.

Hogyan alakult ezen a téren a pályája?

8. osztályos koromban már a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskola növendéke lettem oboa szakon. Akkor fogalmam sem volt róla, milyen hangszer az oboa. Eleinte nem volt könnyű játszani rajta, de csodálatos tanárom volt, Kányási József, aki minden nehézségen átsegített és ma már elmondhatom, hogy az egyik legcsodálatosabb hangszeren szereztem diplomát, de emellett a diplomám általános iskolai ének, karvezető és szolfézs szakra is szól. Kányási tanár úr meghatározó volt az életemben. Szakmailag rengeteget tanultam tőle, emellett emberileg is, szinte apám helyett apám volt. Isten csodálatos munkája, hogy élete utolsó éveit a mi Kálvin János otthonunkban töltötte, itt is halt meg. Ezalatt az idő alatt közel került Istenhez és az ő békessége segítette át a betegségek okozta szenvedéseken. A főiskola megszerzése után egy pár évig éneket tanítottam, először Nyírmártonfalván majd Nyíraczádon mivel a férjem ott dolgozott. Közben mindkét gyermekem megszületett. Minden vágyam az volt, hogy zeneiskolában taníthassak, ezért 1973-ban hazaköltöztünk, mert sikerült elhelyezkednem az itteni Bartók Béla Zeneiskolában. Ezután kinyílt előttem a világ, a lehetőségek tárháza. Nyugdíjba vonulásomig a Jó Isten segítségével a tőle kapott képességeimet sokoldalúan ki tudtam bontakoztatni. Tanítottam oboát, furulyát, szolfézszt, fagottot, zeneóvodát, kísértem zongorán a növendékeket, kollégáimat. A Városi és Pedagógus kórus

szólamvezetője, zongorakísérője voltam hosszú évekig, egy ideig vezényeltem is. Alapítottam egy zeneiskolai kamarakórust, melyben nagyon tehetséges és lelkes növendékek vettek részt. Velük 3 ízben gyakorló kórusa voltunk a városunkban rendezett, Hollerung Gábor karnagy által vezetett országos karvezetőképző kurzusnak. Ez idő tájt bejutottunk a Riva del Garda-i nemzetközi kórusversenyre, ahol arany diplomát szereztünk. Emellett polgári szertartásokon orgonáztam és 23 évvel ezelőtt legféltebb álmodom is valóra vált kántor lettem.

Mikor érezte meg először az Úr közelségét?

Hívó családban nőttem fel. Főleg az apai nagyszüleim és az anyai nagyapám hite volt rám nagy hatással. Ezért, kiskoromtól fogva mindig éreztem az Úr közelségét. Természetes volt számomra, hogy örömeimben, gondokban, bánatban mindig hozzá forduljak segítségért és hittel éreztem, hogy velem van, vezérel, erősít. Apai nagymamámtól rengeteg éneket tanultam. Mindig énekeltem, munka közben, örömeimben, bánatában, én pedig a tőle hallott énekeket igyekeztem lejátszani a zongorámon az általam komponált kísérettel.

Mikor lett tagja a Hajdúböszörményi Kálvin téri gyülekezetnek?

Gyerekkoromban is rendszeresen jártam templomba. Néha a Bocskai tere, de legtöbbször ide a Kálvin téri templomba szerettem járni. Ide jártunk a testvéreimmel gyerekkorára Fábian Juliska nénihez vasárnap délutánonként, de én, ha csak tehettem, délelőtt is eljöttem az Istentiszteletre. Ehhez otthon minden támogatást megkaptam. Itt konfirmáltam Lovas Márton tiszteletesnél, a lakásukon, a mostani ifjúsági terem előterében. Az akkori viszonyok miatt, páran, titokban kényszerültünk konfirmálni. Később, amikor már itt dolgoztam Hajdúböszörményben hasonló problémák miatt, sokáig nem járhattam ide templomba, de sűrűn voltunk Nyíregyházán vagy Debrecenben a nagyszülőknél, és olyankor mindig elmentem Istentiszteletre. A rendszerváltás után boldogan tértem vissza a Kálvin téri gyülekezetbe.

Hogyan lett kántor?

Legelőször a saját konfirmációmon kántorkodtam a kis száz éves lábtaposós harmóniumon, de gyerekkoromban is mindig arra vágytam, hogy legalább egyszer

játszhassak a templomunk orgonáján. Amikor újból járni kezdtem az Istentiszteletre, egyszer a gyülekezeti teremben Nagy Ferenc nagytiszteletű úr felkért, hogy játsszak, mert Lenke néni valamiért késve ért vissza a középkerthől. Nem sokára felmehettem Lenke néniel a nagy orgonához és többször is helyettesítettem. Erdei István tiszteletes idekerülése után a presbitérium 1995. novemberi határozata alapján lettem hivatalosan kinevezett kántor. 23 évig szolgáltam.

Mi a kántor feladata?

Egyszóval úgy tudnám kifejezni, hogy a kántor feladata az énekvezetés. Látszólag ez nagyon egyszerűnek tűnik, de nem az. Aki erre a feladatra vállalkozik, annak tudnia, éreznie kell, hogy ez egy nemes szolgálat. Szolgálat az Úrnak és szolgálat Isten népének, a gyülekezetnek. Ahhoz, hogy ezt a szolgálatot az ember jól végezze először is nagy alázatra van szükség Isten és a gyülekezet felé egyaránt. Ennek értelmében az énekvezetés azt jelenti, hogy ismerni kell a gyülekezet összetételét, képességeit, az énekek mondanivalóját, tempóját, dallamát és mindezeket figyelembe véve segíteni kell a gyülekezetet abban, hogy az adott éneket a lehető legnagyobb örömmel, áhítattal tudják elénekelni és érezhessék azt, hogy az orgonajáték ebben maximálisan igyekszik velük együttműködni. Mindig azt vallottam, hogy nem a gyülekezet van én értem, mármint a kántorért, hanem én, a kántor vagyok a gyülekezetért. Épp ezért állandóan figyeltem minden rezdüléseket, lélegzetvételüket, ami onnan fentről nem volt egyszerű feladat. De ha az ember, szeretettel végzi a szolgálatát, akkor megoldható. Egyébként előfordul időnként, hogy olyan ének kerül a liturgiába, amit nem nagyon ismerünk. Ilyenkor különösen fontos hogy elsősorban a dallamot hallják minimális kísérettel. Szeretném végül megállapítani, hogy a mi gyülekezetünk szívből és szépen énekel. Ezt a parajdi testvérgyülekezetünk kántora is megerősítette és ez engem örömmel töltött el.

Miért volt ez a feladat fontos az ön számára?

Számomra ez a feladat azért volt fontos, mert érezhettem, hogy az én Mennyei Atyám meghallgatta imámat és hozzásegített ahhoz, hogy gyermekkori álmom valóra váljon. Másrészt örömmel tölt el, hogy Őt szolgálhattam azért a sok jóért,

amit tőle kaptam és kapok, hisz az Úr adta nekem a zenei tehetséget, a hitet. Én ezzel tudtam meghálálni az irántam és családom iránt nyújtott jóságát, hogy kántorként szolgáltam.

Milyen érzésekkel adta át megbízatását?

Nagyon sok gyöttrődés után fájó és szomorú szívvel mondtam ki, hogy befejezem. És bár az egészségem az utóbbi időben nagyon sokat romlott, tudom, hogy ideje már megpihenni, de lelkiileg még most sem tudtam feldolgozni, nagyon hiányzik az orgonázás. Időnként otthon leülök a zongorához, játszom és éneklek a kedvenc énekeimet és hull a könnyem, de bízom az Úrban és Jézus szeretetében, amellyel átsegít ezen a nehéz időszakon.

Hogyan emlékszik a munkájára, a gyülekezetre?

Nagyon szerettem a kántori munkámat és a gyülekezetet, annak ellenére, hogy bőven értek csalódások, de a fontos az, ahogy szép énekünk is mondja: „Elhagynak emberek, mit árt, ha Ő veled, töröld le könnyedet, Jézus szeret.” Mindemellett nagyon sok kedves testvérem volt és van ma is a gyülekezetben, akikre mindig hálás szeretettel gondolok, mert sok segítséget kaptam és kapok tőlünk hitbéli erősödésemben és betegségeim okozta nehézségeimben egyaránt. Amikor elkezdtem a kántori szolgálatot, Nagy Ferenc nagytiszteletű úr volt a lelkészünk. Ő volt az, aki kiválasztott Lenke néni utódjának. Nyugdíjba vonulása után még négy lelkéssel dolgozhattam együtt. Szívesen emlékezem vissza rájuk, mindnyájukkal nagyon szerettem együtt dolgozni. Erdei István tiszteletes szolgálata idején közel hat évig a gyülekezet kórusát is vezethettem, de úgy érzem, kántori munkám Tönkö Levente tiszteletes úr szolgálata alatt teljesedett ki igazán. Szívesen emlékszem a közös muzsikálásokra vele és Komor Csaba tiszteletessel. Nagyon emlékezetesek voltak a presbitériumi csendes hétvégéken, családi táborokban való kántori szolgálataim, és az a sok szép új ének, amiket ez alatt az idő alatt megtanultunk és játszhattam.

Hogyan telnek a napjai?

Sokat pihenek, olvasok, tévét nézek, rejtvényt fejtek, zongorázom a kedves énekeimet. Amikor lehet, összejön a család, gyönyörködöm a szép felnőtt unokáimban, gyermekeimben és sokat imádkozom. Sok kedves barátnőm van, akikkel rendszeresen tartjuk a kapcsolatot sze-

mélyesen és telefonon.

Melyik ének a legkedvesebb az ön szívének és miért?

Az első ének, amit gyermekként megtanultam a „Vezess Jézusunk” kezdetű 434-es számú ének volt. Ezért ez örökké kedves marad nekem, a templomi esküvőmön is erre vonultunk be. Az igazán legkedvesebb énekem azonban a 464-es számú „Jöjj királyom, Jézusom” kezdetű ének, mert teljes mértékben kifejezi az én testi és lelki állapotomat, érzéseimet, az Úr Jézusban való bizalmamat. Tulajdonképpen pontosan arról szól, amiket imámban is el szoktam mondani, emellett a dallama is gyönyörű ennek a csodálatos, énekbe foglalt imának.

Végezetül szeretném a kedves testvérekkel is megosztani ezt a szép verset, amit nagyon régen, egy kedves, idős testvértől kaptam. Az Úr akkor adta ismét elem, amikor a legnagyobb szükségem volt rá. Mindenkinek kívánom, hogy hozzám hasonlóan, vigaszt nyújtsanak ezek a sorok a nehézségek idején.

A legnagyobb művészet

A legnagyobb művészet tudod mi? Derűs szívvel megöregedni. Pihenni ott, hol tenni vágyol, Szó nélkül túrni, ha valaki vádol. Nem lenni bús, reményvesztett, Csendben viselni a keresztet. Irigység nélkül nézni végig, A mások erős, tevékeny éltit. Kezed betenni öledbe, S hagyni, hogy gondod más viselje. Ahol segíteni tudtál régen – bevallani Nyugodtan, szépen, hogy ehhez most már nincs erőd, Nem vagy olyan, mint azelőtt. S járni amellel vidáman, Istentől rád szabott igában, De ezt a békét honnan vesszük? Onnan, ha ezt erősen hisszük, Hogy a teher, mit vinni kell, Az égi honra készít el És csak a végső simítás A régi szíven semmi más! Ez old fel minden köteléket, Ha a világ még fogna téged Az Úr nem szűnik meg tanítani Ezért kell sok harcot vívni idősen is, Míg csendesen, a szív az Úrban megpihen, S kész vagy az Ő kezéből venni, hogy minden Ő, S te nem vagy semmi!

Lejegyezte: Dobó Tímea

„VALÓBAN ÍGY VANNAK EZEK?...” (CSEL 17,11)

A TEISTA EVOLÚCIÓ

„Te alkottad az eget, az egek egeit és minden seregüket, a földet és mindent, ami rajta van, a tengereket és mindent, ami bennük van. Te adsz életet mindnyájuknak. Téged imád a mennyei sereg.” (Nehémiás 9,6)

A teista evolúciós elgondolás az a fejlődélmélet, amely számol Istennel, mint a világban található fizikai, kémiai és biológiai folyamatok elindítójával, de az élővilág kialakulását a világi evolúciós modell szerint gondolja el.

De miért is foglalkozunk vele egyáltalán, amikor ez a megközelítés elfogadható kompromisszumnak tűnik az ateista és az Isten-hívó eredet-felfogás között? Ráadásul az utóbbi időben egyházi vezetők, teológusok, de még a római pápa is támogatón nyilatkozik a teista evolúciós modellről...

Az evolúció, mint elmélet hihetetlen lendülettel és elsőprő fölénytel lett világnézzé az elmúlt 150 év alatt, s ma már nyugodtan állíthatjuk, hogy az egész lakott Földön a közgondolkodás erőteljes meghatározójává vált. Ahol néhány világvallás, vagy pl. a tudósok közül az un. „intelligens tervezettség” hívei ellene állnak, ott a tudományos élet fő irányának meghatározói, meglehetősen arroganciával jelzik: Csak a primitív és műveletlen társadalmi rétegek, illetve áltudományos nézeteket vallók nem fogadják el az evolúciós eredetfelfogást és világértelmezést. Elfogadtatása mellett pedig a legfőbb érv az, hogy ez a szemlélet tudományos, sőt ez „a” tudományos világnézet.

Az egyházi vezetők, mivel nem szakemberei a természettudomány különböző ágainak, nem néznek utána, nem ássák bele magukat abba, hogy mit mutatnak a valóságos tudományos eredmények, s mik azok az állítások, amik csupán hipotézisek, illetve spekulációk. Hisznek a többségnek, akik valami megmagyarázhatatlan módon és energiával sulykolják mindenfelé: Az evolúció tudományosan bizonyított tény! S aki mást mer állítani, azt olyan módon leminősítik, nevetségessé teszik és megalázzák, hogy nemcsak egyházi emberek, illetve teológiai tanárok, hanem a tudós társadalom, jelentős része sem kíván szembefordulni az evolúciós elmélet hangadóival. Vannak persze, akik egyszerűen a tekintély elv alapján fogadják el egy-egy

nagy név állításait. Vallom, hogy alapvetően a jóhiszeműség vezérli a teista, vagyis Isten-hívó evolúciós elmélet kidolgozóit, hiszen ők alapvetően hisznek a Teremtő létezésében, de hihetőnek, sőt hinni valónak gondolják a darwini fejlődélmélet mai, kissé már átdolgozott tételeit is. Így hoztak létre egy - szerintük elfogadható - kompromisszumot: Isten, mint teremtő elindította a világ folyását, talán az élet és az ember megjelenésénél még külön beavatkozott, de egyébként minden az evolúciós elmélet leírásai szerint történt. – Szeretném viszont kimutatni egyszerű, hétköznapi nyelven, hogy ez a kompromisszum teljes mértékben tévedés, illetve tarthatatlan.

A Bibliát egyelőre teljesen figyelmen kívül hagyva, a józan értelmünkre támaszkodva vizsgáljuk meg a valószínűség számítás, a sejtbiológia, az entrópia és a genetika közérthetővé tett eredményeit. Mindezekből világosan levonható a konzekvencia: 100%-os bizonyossággal állítható, hogy evolúció nem történt! (Figyeljünk józanul a részletekre is: A fajokon belüli változások, az un. mikro-evolúció, létező valóság, de sehol sem hozott létre új fajokat. Pl. Darwin galapagoszi pintyei – bármennyit változtak is a környezetükhöz igazodva – végig pintyek maradtak! És: Soha, sehol, senki nem figyelt meg egyik fajból a másikba történő átalakulást! Pedig az evolucionisták szerint ez a folyamat zajlik ma is, hiszen ki állította volna le?)

A matematikusok egzakt módon le tudják vezetni, hogy akár egyetlen fehérje kialakulásának véletlenszerű valószínűsége (hogy minden szükséges alkotóelem, a szükséges helyen, számban és időben ott legyen, s egy konkrét, kikerülhetetlen terv szerint összekapcsolódjon) 0%! Pontosabban: a 14 milliárd év, amire becsülik az evolucionisták az univerzum korát, nevetségesen kevés idő ahhoz, hogy egy fehérje, pláne egy élő sejt létrejöhessen. Nemhogy sok, hanem nagyon-nagyon kevés a 14 milliárd év az élet kialakulásához!

S ha belepillantunk a sejtbiológusok által feltárt világba, még inkább megdöbbe-

nünk! (Darwin semmit nem tudott a sejtek belső működéséről, hiszen neki még nem volt elektro-mikroszkópja.) Olyan, szabályszerű eszközök, „gépek”, szállító, hírvivő, energia elosztó, stb. parányok dolgoznak tömegével a sejten belül, hogy ezek létrejötte, egyszerre munkába állása (hiszen bármelyikük hiányában nem tudna működni a sejt) véletlenül és tervező nélkül abszolút lehetetlen! Ne féljünk kimondani: teljességgel lehetetlen egyetlen élő sejt spontán létrejötte! Nincs „talán”, „esetleg” vagy „netán”. Egészen biztos, hogy magától egyetlen sejt sem jött létre! Józan ésszel, világos emberi értelemmel megvizsgálva a sejt belső működését, csak ez a következtetés adódik. De hogy szakembereket is idézzünk, álljon itt a következő:

Sir Fred Hoyle (1915–2001) angol kozmológus, matematikus, csillagász és filozófus, Cardiff Egyetem, Nobel-díjas, (volt evolucionista): „*Annak a valószínűsége, hogy az élet élettelen anyagból keletkezett 1040000. Ez a tény elegendő, hogy eltemessük Darwint és az egész evolúcióelméletet.*” (Más szavakkal: az élet spontán kialakulásának valószínűsége 0,00..((a tizedesvessző után írjunk gondolatban 39997 nullát, majd egy 1-est)) százalék. Vagyis abszolút lehetetlen!)

Az az elképzelés, hogy az élő sejtben tárolt program spontán módon képes kifejlődni, felsőfokú abszurdum... Az a véleményem, hogy a legtöbb biológus a szíve mélyén érti ezt az igazságot, de ők annyira félnek a lehetséges következtésektől, hogy készek bármit elfogadni, csak hogy eltávolodjanak az igazságtól.”

„*Az életet egy intellektuális Teremtő hozta létre. Ez annyira nyilvánvaló, hogy az ember akaratlanul is felteszi a kérdést, hogy sokan miért nem fogadják el ezt az igazságot. Ennek az oka nem a tudomány, hanem pszichológiai faktor.*”

Karl Flirmans mikrobiológus, Indiana Egyetem:

„*A modern biológia bebizonyította, hogy a sejtek evolúciós úton nem keletkezhettek, és a teremtésről beszélnek.*”

David Rosevear kémikus:

„A sejtek hihetetlenül bonyolult felépítésűek. Nincs mód arra, hogy egy teljes sejt magától előálljon. Az első sejt létrejöttének befejeződéséig annak alkotórészei rendkívül instabilak voltak. Olyan biológiai mechanizmus sem létezett, amely hozzájárulhatott volna a sejt összeállításhoz. A természetes kiválasztódás nem lehetett egy működésben lévő folyamat mindaddig, amíg az első sejt nem volt képes önmaga reprodukálására. Képzeljünk el egy számítógépet, amely véletlenül összerakja magát! Pedig a legegyszerűbb sejt is nagyságrendekkel bonyolultabb, mint a legfejlettebb számítógép...” (www.teremtesvagyevolucio.hu)

Ha megint csak józan értelmünket elővéve megvizsgáljuk, hogy az un. entrópia (leépülés) törvényszerűen jelen van az egész világon, akkor látjuk: itt vagy-vagy a kérdés! Nem lehet egyszerre uralkodó az evolúció (fejlődés, felépülés) és a leépülés ugyanabban a rendszerben.

A gyakorlati életünkben számtalan példát lehetne hozni arra, hogy a magára hagyott dolgok leépülnek, korrodálódnak, szétmállanak, elenyésznek, s a felépített rendszerek, alkotások (akár egy egyszerű homokvár, vagy egy magára hagyott ház) széthullanak és leállnak külső, intelligens és építő beavatkozás nélkül.

Ugyanakkor viszont az elemek (szén, hidrogén, oxigén és egyéb atomok) vajon fel tudtak volna-e építeni maguktól fantasztikusabbnál fantasztikusabb fizikai, majd pedig élő organizmusokat, el egészen az ember megjelenéséig? Csak úgy magukban, magára hagyottan? - Abszurdum! Teljes képtelenség! „Józan paraszti eszünk” jól látja ezt! (Róma 1,20)

A genetika talán legnagyobb felfedezése, hogy minden élő szerv, illetve egyszerű, vagy bonyolult élőlény mögött hatalmas információ mennyiség áll rendelkezésre. Ha az emberi DNS-ben tárolt utasításokat az általunk általánosan használt karakterekkel le akarnánk írni, 1000 darab 500 oldalas könyvre lenne szükségünk! - Ki tervezte, ki fogalmazta meg és ki rögzített a génjeinkbe ezt a hatalmas információ mennyiséget?

Hogy a hálnak kopoltyúja legyen, a tevének púpja, a sasnak pedig rendkívül éles szeme, erről a szakszerű leírás, illetve a megvalósításukhoz szükséges utasítások sora mind ott található a génjeikben. Nehogy elhiggye bárki is, hogy ezeket a tervrajzokat és parancsokat a halott anyag, vagy a vak véletlen írta oda! És azt se higgyük, hogy a madarak kifejlődtek

a vízi állatokból, vagy akár a hullókból, amelyek tökéletes testet kaptak ahhoz, hogy pl. a vízben jól érezzék magukat és mindenük meglegyen! DNS-ük pontosan azt az információt rögzíti, ami az alkaturukhoz és az életformájukhoz szükséges, és amíg valaki intelligens módon ezt át nem írja, megtervezve mindent, ami pl. egy állat repüléséhez szükséges (tollazat, kikönnyített csontozat, stb.), addig nem is változnak át másik fajjára sohasem! (Érdekesség: Az 1Mózes 1,20-21 szerint a víziállatok és a madarak együtt jelentek meg az élővilág keletkezésekor. Vajon ez az igazság, vagy az evolúciós feltételezés, hogy ti. évmilliók választják el őket egymástól? - Egy „teista” vajon kinek hisz inkább?)

A genetika hozott még egy meglepetést: Ma már egyértelmű, hogy a mutációk rontják a genetikai információt, tehát az élőlények, köztük az ember genetikai adatbázisa nemzedékről nemzedékre romlik. Sajnos egyre több a sérült gén, amit továbbadunk a gyerekeinknek, s azt valószínűsítik a szakemberek, hogy fizikai (pl. étkezési) és lelki hatások (pl. stressz) egyaránt okozhatják ezeket a sérüléseket. De ami most számunkra a legfontosabb: génállományunk változása is devolúciót, azaz leépülést mutat és nem evolúciót!

Visszatérve a teista evolúció témájához, tegyük fel magunknak a kérdést: Miért kell összeegyeztetnünk a teremtő Istenbe vetett hitünket és azt az elképzelést, hogy a fajok egymásból fejlődtek ki? Hiszen az utóbbi, mint fentebb láttuk, nem is áll meg a valóság mérlegén! A geológia eredményei is ugyanezt erősítik: A földrétegek között sehol nincsenek átmeneti fajok, pedig gondoljunk bele: hány millió ilyen átmeneti élőlénynek kellene lennie a megkövült (fossziliás) maradványok között szerte a világon, hogy a ma 9 millióra becsült állatfaj (illetve fajta) kialakulhasson?! Ha az evolúció hozta létre a fajokat évmilliók alatt, akkor iszonyatos mennyiségű átmeneti faj maradványát kellene találnunk mindenfelé! (Negyedig, félig, háromnegyedig kialakult madarakat például, - de vajon ezek a torzók képesek lettek volna-e élni ilyen korcs testekkel egyáltalán?! Józan értelmünk megadja a választ...) Eddig a feltárt kövületek tömegéből egyről sem tudták egyértelműen bizonyítani, hogy valóban átmeneti faj képvisel. Ha viszont egymásból fejlődtek volna ki a fajok, akkor rengeteg ilyen átmenetet kelle-

ne találnunk, nem egyet-egyet... Vonjuk le ismét az egyértelmű konzekvenciát: A természet és a kutatások eredményei azt mutatják, hogy a fajok nem egymásból alakultak ki, vagyis az evolúciós hipotézis téves.

Teista evolúcióra tehát egyszerűen nincs szükségünk. S azért sem, mert ez az elgondolás egészen torz képet mutat Istenről: Ő vajon olyan valaki lenne, aki a „hulljon a férgese!” elv alapján alkotott?! Csak az erőseknek, az egészségeseknek, az ügyeseknek van joga a továbbélésre, a kicsik, a gyöngék, az ügyetlenebbek nem méltók az életre?! - Jézus Krisztus Atyját egészen másképp ismerjük:

„Minden porcikám ezt mondja: Ki volna hozzád fogható, Uram? Mert megmented a nyomorultat az erőszakostól, a nyomorultat és szegényt a fosztogatótól.” (Zsoltár 35,10)

„Megmenti a segítséget kérő szegényt, és a nyomorultat, akinek nincs segítője.

Megmenti a nincstelent és a szegényt, a szegény embereket megsegíti. Elnyomástól és erőszaktól megváltja őket, mert drága számára a vérük.” (Zsoltár 72,12-14)

Arra van szükségünk, hogy döntést hozzunk magunkban: Milyennek ismerjük meg az élő Istent, Jézus Krisztus Atyját? Pl. vajon mennyi időre volt szüksége a teremtéshez? Mekkora a hatalma? Elég lett volna számára akár hat perc? Vagy szüksége volt 14 milliárd évre? - Meggyőződésem, hogy aki ilyen tudott alkotni, s aki ilyen hatalomról tett bizonyosságot, mint ami Jézus életében megtapasztalhatóvá lett a szemtanuk számára, annak hat perc is elég lett volna! Ha pedig így van, akkor miért találgatnék a teremtés időtartamáról? Inkább elfogadom úgy, ahogy Mózesnek kijelentette! Hogy ez a rövid idő hatszor 24 óra volt-e, vagy sem? Nem tudom. De azt tudom, hogy az igazságot íratta le a Bibliában, s hála Neki, olyan egyszerű nyelven, hogy azt még én is megérthetem. S az üzenete teljesen világos: Ő alkotott mindent, így engem is. Mindent az embernek adott, de ezáltal mindenért felelőssé is tette. Szeretni akart egy önmagához hasonló lényt, olyat, aki maga is személy: értelemmel, érzelemmel és akarattal rendelkezik. Szabad, és semmi más dolga nincs ennek a szeretett lénynek, minthogy viszont szeresse azt, akitől mindent kapott: szépséget és gyönyört, erőt és bölcsességet, alkotni tudást és csendes szemlélődő képességet, közösséget, vagy akár boldogságot magányosan is.

De vajon miért ragaszkodnak a tudomány fő irányának képviselői foggal-körömmel az evolúciós hipotézishez, amikor tudományos körökben is egyre többen belátják: így biztosan nem keletkezett az élet? Tudják, mert a kutatásaik és a számításaik igazolják: Spontán, véletlenszerűen biztos, hogy nem tudott kialakulni az első élő sejt, illetve külső információ, azaz tervek nélkül nem tudott kifejlődni a mai végtelenül gazdag élővilág. Miért állítják mégis, hogy véletlenszerű fejlődés történt? Miért kényszerítik rá a vallásos embereket is, hogy az Isten-hitüket valami módon az evolúcióhoz igazítsák, pl. a teista evolúciós nézet kidolgozásával? Miért lett ez az elmélet mindenképp mércéje, mindennek – akár a Bibliának is – a felülírója?

A háttérben egyértelműen lelki, és nem tudományos válaszok húzódnak meg. Pál így ír a bűneset utáni ember hozzáállásáról: *„Isten láthatatlan valóját, azaz örök hatalmát és istenségét meglátja alkotásain az (emberi) értelem a világ teremtésétől fogva. Ezért nincs mentségük, mert bár Istent ismerték, mégsem dicsőítették vagy áldották, mint Istent, hanem hiába- valóságokra jutottak gondolkodásukban, és sötétség borult oktan szívükre. Akik bölcseneknek mondják magukat, bolonddák lettek.”* (Róma 1,20-22)

Ha a józan eszünkkel vizsgáljuk meg az evolucionista tudósok magatartását, nem fogjuk megérteni őket, hiszen nem

az értelmükkel, hanem a lelki ellenállással van dolgunk. (vö.: Isten nem halt c. film, www.albaref.hu) Őket nem a tudomány győzte meg, hanem tudatosan nem akarnak hinni Istenben, mint mindenek teremtőjében, - s tkp. nem történt más 150 éve, mint kapóra jött számukra Darwin elmélete. De ha minden tudományos bizonyíték Istenre mutatna is, ők akkor sem fogadnák el Őt. Miért? Mert aki ilyen nagyszerűt alkotott, ilyen hatalommal teremtett – akár hat nap alatt is -, azelőtt meg kellene hódolniuk és Őelőtte el kellene számolniuk az életükkel. Vallani kellene a bűneikről, és a dicsőséget (pl. tudományos fokozataik dicsőségét) Neki kellene adniuk...

A Biblia szerint az a bűn, ha nem imádjuk Őt, a Fiát értünk feláldozó Teremtőt, - illetve ha helyette mást imádunk. (János 16,9) Imádjuk önmagunkat, a tudásunkat, imádjuk a többséget, akkor is, ha értelmetlen dolgokat vall, imádjuk a tudományt, akkor is, ha fogalmunk sincs a valódi eredményeiről, imádjuk a saját pozíciónkat és karrierünket akkor is, ha a megtartásához a józan eszünket, vagy a lelkiismeretünket kell is megtagadnunk. – Hát ezentúl ne tegyük! Térjünk meg a kompromisszumok világából, hódoljunk meg a hatalmas Felső előtt, aki szavával hozta létre a mindenséget, mindent megtervezett, végiggondolt és kivitelezett. Aki a bűnünk eltörléséről is gondoskodott: keresztet ácsoltatott! (János 3,16)

Nem volt szüksége évmilliárdokra és nem volt szüksége evolúcióra, mert mindent egyedinek és sajátosnak tervezett meg. Ezért nincs ma sem két egyforma falevél, hópihe, ujjlenyomat vagy szivárványhártya az emberek milliárdjainak a szemeiben... Imádjuk Őt, az egyedi Teremtőt, és ne kössünk kompromisszumot senki kedvéért Ővele szemben!

„Ó, Uram, Uram! Nagy hatalmaddal és kinyújtott karoddal te alkottad meg az eget és a földet; neked semmi sem lehetetlen!” (Jeremiás 32,17)

Somogyi László

Ajánlott videók:

www.albaref.hu/video/hit_es_tudomany

Ajánlott irodalom:

www.albaref.hu/tanitasok/24

Kiss Eszter: "Devolúció" - érvek az evolúció ellen a hit és az ész világosságában

Ajánlott honlapok:

www.teremtesvagyevolucio.hu

teremtestudomany.hu

kezdetek.hu

www.creationism.ro/cikkek

szuk.hu

www.teremtes.com

A TEISTA EVOLÚCIÓS ELMÉLET TÍZ VESZÉLYE

Írta: Professzor Dr. Werner Gitt (a mérnöki tudományok doktora, informatikus)

Eredeti cím: Zehn Gefahren der Theistischen Evolutionslehre

Az evolúció ateista képlete a következő:

Evolúció = anyag + evolúciós tényezők (véletlen és szükségszerűség + mutáció + szelekció + izoláció + halál) + nagyon hosszú idő.

Ennek teista (Istennel számoló) változatában Isten is megtalálható:

Teista evolúció = anyag + evolúciós tényezők (véletlen és szükségszerűség +

mutáció + szelekció + izoláció + halál) + nagyon hosszú idő + Isten.

Ebben a rendszerben Isten nem mindenek hatalmas Ura, akinek Igéjét minden embernek komolyan kellene vennie, hanem egyszerűen beépül az evolúció filozófiájába.

Ennek a beépülésnek viszont komoly veszélyei vannak. (1)

1. veszély: A teista evolúció tévesen mutatja be Isten lényét

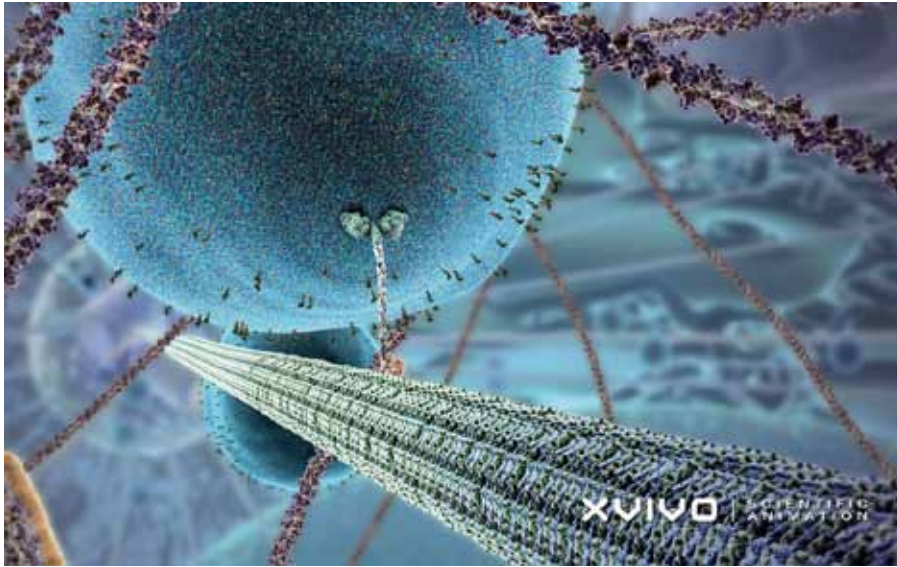
A Biblia úgy jelenti ki Istent, mint mennyi Atyánkat, aki abszolút tökéletes (Máté 5,48), szent (Ézsaiás 6,3) és mindenható. (Jeremiás 32,17) János apostol tudomásunkra hozza, hogy Isten szeretet, világosság és élet. (1János 4,16; 1,5; 1,1-2) Minden, amit ez az Isten alkot, „igen jó”, (1Mózes 1,31) sőt, tökéletes. (5Mózes 32,4).

Ezzel szemben a teista evolúciós elmélet hamis módon mutatja be Isten lényét, mert mint teremtsi alapelve Neki tulajdonítja a halált és a kegyetlenséget. Még az ún. progresszív kreacionizmus (teremtéshívó, de öregkorú Földdel számoló nézet) is azt tanítja, hogy a halál és a borzalom már sok millió évvel a bűneset előtt létezett.

2. veszély: A teista evolúció a meg nem értett jelenségeket - egyéb híján - Istennek tulajdonítja

A Biblia tanítása szerint Isten mindenek Teremtője. „Nekünk egyetlen Istenünk az Atya, akitől van a mindenség, mi is örte, és egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, és mi is őaltala.” (1Korinthus 8,6)

A teista evolúciós elméletben azonban Isten hatóköréeként csak az marad meg,

amit az evolúciós tan a maga eszközeivel nem tud megmagyarázni. Így jobb híján minden olyan jelenséget Neki tulajdonítanak, amelynek még nincs tudományos, vagy annak kikiáltott magyarázata. Ez viszont ehhez a nézethez vezet: „Isten nem abszolút, Ő maga is evolvál, Ő az evolúció.” (2)

3. veszély: A teista evolúció kikezdi a Biblia központi kijelentéseit

A Biblia tele van olyan bizonyágtételekkel, amelyek szerint a Szentírás az Isten által hitelesített igazság forrása (2Timóteus 3,16); ugyanakkor az Ószövetség feltétlenül és szükségszerűen összekapcsolódik az Újszövetséggel, hasonlóan ahhoz, ahogyan az autópályára felvezető utak az autópályára visznek. (János 5,39)

A Biblia teremtéstörténetét nem mítoszként, parabolaként vagy allegóriaként kellene felfognunk, hanem történelmi beszámolóként, mivel biológiai, asztrológiai és antropológiai tényeket tartalmaz tanítói (azaz közérthetően leegyszerűsített) formában.

Azt, hogy hat napon át dolgozzunk, és a hetediket pihenjük meg, Isten a

Tízparancsolatban azzal indokolja, hogy a teremtéstörténet során is hasonlóan cselekedett. (2Mózes 20,8-11)

Jézus az Újszövetségben újból a teremtés tényeire hivatkozik. (pl. Máté 19,4-5)

Nincs a Bibliában egyetlen olyan hely sem, ahol arra találnánk utalást, hogy a teremtéstörténetet másként kellene értelmezni, mint tényszerű beszámolót.

Azt, hogy a Bibliát értelemszerűen ilyen módon kell olvasni, - ami mellett kiáll Jézus, kiállnak a próféták és az apostolok -, a teista evolúciós elmélet fokozatosan kikezdi. Azokat a történéseket,

amelyekről a Biblia bizonyágot tesz, mitikus képekre redukálja, és ezzel a Biblia üzenetét már nem fogadja el igazságnak.

4. veszély: Az ember elveszíti azt a kulcsot, amelynek segítségével megtalálhatja Istent

A Biblia úgy írja le az embert, mint aki a bűnesetet követően egyre inkább

belesüllyed a bűnbe. (Róma 7,18-19) Csak azok, akik megértették, hogy bűnös és elveszett emberek - fogják keresni a Megváltót, aki „azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet”. (Lukács 19,10)

Az evolúciós elmélet viszont nem ismeri a bibliai értelemben vett bűnt, amely az eredeti szöveg szerint „céltevesztés” Isten akaratához képest. Jelentéktelennek állítja be a bűnt, és ez pontosan az ellenkezője annak, amit a Szentlélek tesz, aki „leleplezi a bűnt”. (János 16,8)

Ha a bűnre úgy tekintünk, mint az evolúció egyik ártalmatlan tényezőjére, elveszítjük azt a kulcsot, amelynek segítségével megtalálhatjuk Istent. Eredetünk és sorsunk problémaköre megoldhatatlanná válik, amikor a bűn az evolúció forogatókönyvének apró részletévé súlylyed.

5. veszély: Isten emberré-létele viszonylagossá válik

A Biblia alapvető tanításai közé tartozik, hogy Isten a Fiában, Jézus Krisztusban emberré lett. A Biblia így tesz erről bizonyágot: „Az Ige testté lett, és közöttünk lakott” (János 1,14), és: „Krisztus Jézus... embernek bizonyult”. (Filippi 2,5-7) (3)

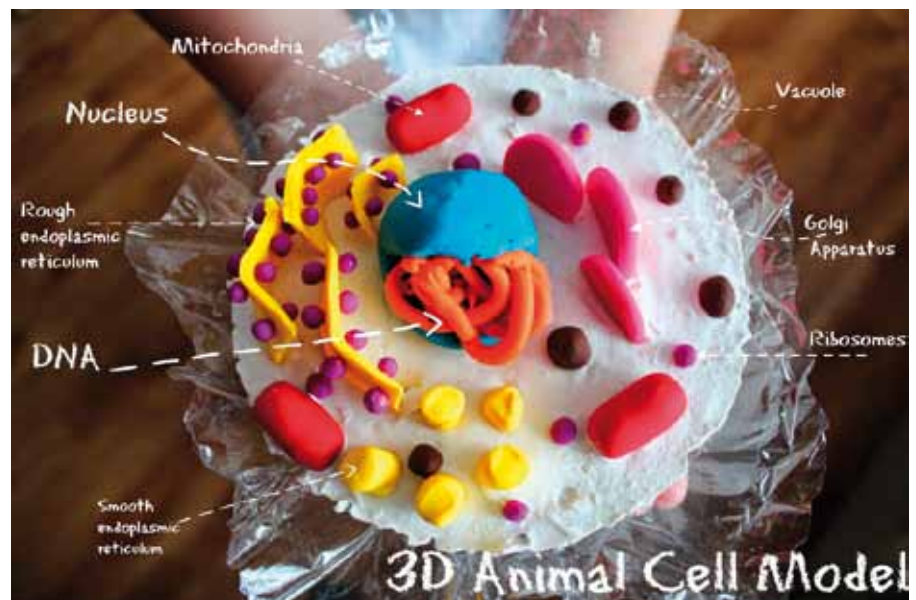
6. veszély: JÉZUS váltságának bibliai alapja mítosszá válik

A Biblia szerint az első ember bűnbeesése valóságos esemény volt, és ez az oka annak, hogy a bűn a világba került.

„Ahogyan tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre átterjedt a halál az által, hogy mindenki vétkezett.” (Róma 5,12)

A teista evolúciós elmélet azonban nem ismeri el sem azt, hogy Ádám volt az első ember, sem azt, hogy Isten közvetlenül „a föld porából” formálta meg. (1Mózes 2,7) A teista evolúciós elmélet képviselői a teremtéstörténetet többnyire csupán misztikus elbeszélésnek tekintik, s valódi jelentőséget nem tulajdonítanak neki. A Biblia tanítása szerint azonban a bűnös Ádám éppen úgy a valóság része, mint a megváltó

Jézus. (Róma 5,16-18) Ezért minden

olyan teológiai szemlélet, amely Ádámot egy mítosz részének tekinti, aláássza Jézus váltságának bibliai alapját, és lerombolja a jelentőségét.

7. veszély: Elvész a bibliai időmérték

A Biblia megértése szempontjából alapvető fontosságú a bibliai idő-tengely figyelembe vétele, amelynek mentén a világ eseményei zajlanak.

Ezt az idő-tengelyt nem lehet tetszőlegesen meghosszabbítani se a múltra, se a jövőre vonatkozóan. Van egy meghatározott kezdő pontja, ezt az 1Mózes 1,1 adja meg, és ugyanígy van egy végpontja is, amikor az időnek, mint fizikai jelenségnek a létezése megszűnik. (Máté 24,14)

A teremtés teljes aktusa hat napig tartott. (2Mózes 20,11)

A teremtés idejét a Bibliában feljegyzett családfák alapján meg lehet becsülni. (Vigyázat: egzakt módon nem számítható ki!) Ennek nagyságrendje néhány ezer év, de nem évmilliárd.

A jövő legnagyobb eseménye az lesz, amikor Jézus hatalommal és dicsőséggel visszatér.

A teista evolúciós tan (és a progresszív teremtésemélet) képviselői elvetik a bibliai idő-mértéket az evolúciós elmélet által megadott idő tengely javára, amely a múltban és a jövőben is évmilliókat foglal magába. (Tudnunk kell, hogy ezeknek az állítólagos évmillióknak nincsenek meggyőző fizikai alapjai.)

A bibliai idő-nagyságrend elvetése két hibához vezethet:

a) Nem kell a Biblia minden kijelentését komolyan venni.

b) Veszendőbe mehet az az éberség, amely Jézus visszajövetelének várásához szükséges.

8. veszély: Veszendőbe megy a teremtés alapuló gondolkodásmód

A Biblia alapján megállapíthatjuk a teremtés lényeges koncepcióit. Ezek közé tartoznak a következők:

Isten úgy teremtette meg az anyagot, hogy azt megelőzően nem volt ehhez hasonló létező.

Először a földet teremtette meg, és csak a teremtés negyedik napján tette hozzá a holdat, a naprendszerünket, a Tejutunkat és az univerzumban található összes többi égitestet. A teista evolúció figyelmen kívül hagyja a teremtés bibliai alapelveit, és helyette a maga evolúciós gondolat-készletét viszi bele a Bibliába; így viszont tagadja Isten mindenható teremtői cselekedeteit. (Márk 10,27)

9. veszély: A valóság téves értelmezést kap

A Biblián az igazság pecsétje van, minden kijelentése igaz, akár hit- és üdvösségbeli kérdésekről, akár a mindennapi élet kérdéseiről vagy tudományos szempontokról van szó. (János 17,17; 2Péter 1,20-21)

Az evolúciós elmélet képviselői mindezt félresöprik. Pl. Richard Dawkins erről így beszél: „Csaknem minden nép kialakította a maga teremtéssel kapcsolatos mítoszt, és a Biblia teremtéstörténete csupán egy olyan mítosz, amelyet véletlenül vett át egy bizonyos közel-keleti pásztornéptől. Nem jelentősebb a státusza, mint egy bizonyos nyugat-afrikai törzsnek az a hite, hogy a világ hangyáürülékből jött létre.” (4)

Ha viszont az evolúciós elmélet téves, akkor számos tudós téves alapon dolgozik, s így tévesen értelmezi a valóságot. Ez még inkább igaz az olyan teológiára,

amely eltér attól, amit a Biblia mond, és az evolúciót élteti.

10. veszély: Céltevéstés

A világtörténelem egyetlen könyvében sem találunk annyi és olyan értékes célkitűzést az emberrel összefüggésben, mint a Bibliában. Például:

- 1. Mi embe-

rek, jelentjük a teremtés isteni célját. (1Mózes 1,27-28)

- 2. Mi emberek, jelentjük az isteni megváltás célját. (Ézsaiás 53,5)

- 3. Értünk, emberekért küldte el Isten a Fiát. (1János 4,9)

- 4. Értünk van az isteni örökség. (Titusz 3,7)

- 5. Miénk a menny, amelyet Isten célul adott elénk. (1Péter 1,4)

Ezzel szemben az evolúciós elmélet rendszere leginkább a célszerűséget kárhóztatja. „Az evolúció során az alkalmazkodás sohasem valamely program alapján célirányosan zajlik, ezért nem is nevezhető teleonómiának (valamilyen cél által vezéreltnek).” (5)

Ezért egy olyan hitrendszer, mint amilyen a teista evolúciós tan, amely a célirányosságot akarja egyesíteni a célirányosság hiányával, önmagában való ellentmondás.

Záró gondolatok

A teremtés és az evolúciós elmélet annyira különböznek egymástól, hogy teljes mértékben lehetetlen összhangot teremteni köztük. A teista evolúciós elmélet képviselői megpróbálják ezt a két tant egyesíteni, de ez az összemosás a jelentéktelenségig leredukálja a Biblia üzenetét.

Világosan felismerhető: a teista evolúciós elmélet tarthatatlan a Biblia alapján!

Irodalomjegyzék:

Ez a cikk Werner Gitt professzor Teremtés + evolúció = ? c. könyve (Evangéliumi Kiadó, Budapest) 8. fejezetének felhasználásával készült, a fejezet címe: A teista evolúciótan következményei

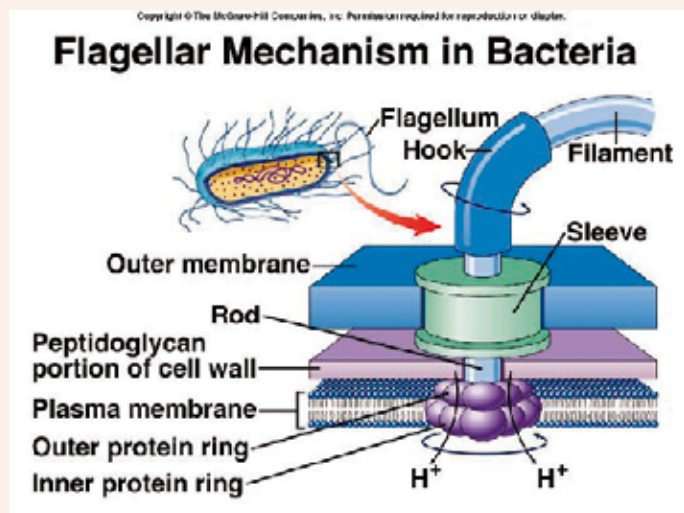
1. Werner Gitt Teremtés + evolúció = ? c. (Evangéliumi Kiadó, Budapest).

2. E. Jantsch: Die Selbstorganisation des Universums [A világmindenség önszerveződése], München, 1979, 412. o.

3. Hoimar von Ditfurth: Wir sind nicht nur von dieser Welt [Nem csak ebből a világból valók vagyunk], München, 1984, 21-22. o.

4. Richard Dawkins: The Blind Watchmaker [A vak órásmester], Penguin Books, London, 1986, 316. o.

5. H. Penzlin: Das Teleologie-Problem in der Biologie [A teleológia problémája a biológiában], Biologische Rundschau, 25(1987), 7-26. és 19. o.

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

ANYÁK NAPJA

Óvodánkban évek óta az a szokás, hogy a gyermekek csoportonként köszöntik fel édesanyjukat, nagymamájukat, keresztanyukájukat. Idén május 06.-án az Anyák napi Istentiszteleten a Szivárvány csoport óvodásai adtak szolgálatot. Az Istentiszteleten keresztelés is történt, 2 apró báránnyal lett gazdagabb a gyülekezet.

Az ovis gyerekek hálatelt műsora nagyon meghatározó volt, édesanyák, nagymamák, sőt édesapák is pityeregtek a sorokban ülve. A Tiszteletes úr Igehirdetése szintén a háláról, önfeláldozásról, és a szeretetről szólt. Szavai újra szívünkhöz szóltak, és újra megerősítették a hallgatóságot arról, hogy itt bármikor szívesen látnak minket.

Hálásan köszönöm nevelőinknek áldozatos munkájukat és szeretetüket, melyet nap, mint nap tapasztalunk.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz öbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”
János 3:16

Erdős Tünde
szülő, Szivárvány csoport

ZENEI HITVALLÁSAINK

A reformáció 500. évfordulójára emlékeztető szímtalan rendezvény keretében került sor a szervezte. Zenei hitvallásaink III. sorozatának egyik állomása volt a május 06.-án templomunkban tartott koncert. Somogyi László vezető lelkész igei bevezetője után Böszörményi Gergely, a Református Zenei Fesztivál szervezője adott rövid tájékoztatást a különféle rendezvényekről, illetve bemutatta a koncert

előadóit. Két szimpatikus, tehetséges, fiatal művészt hallhattunk ezen az estén. Szotyori Nagy Gábor orgonaművészt, illetve Krum Enikő ének- és fuvolaművészt. Az előadott művek több zeneművészeti korszakot fogtak át a barokktól kezdődően egészen napjainkig. Ismert és kevésbé ismert szerzők darabjait hallhattuk, Szotyori Nagy Gábor rövid ismertetőjével. Gyönyörködhattunk H. Schütz, D. Buxtehude, J. S. Bach, F. Mendelssohn Gárdonyi Zoltán, Gárdonyi Zsolt és Koloss István zenéjében.

Bár kevesen voltunk, de azt hiszem, lélekben megtisztulva, hitünkben megerősödve távozhattunk a koncertről. Jól felépített műsor volt, igyekezett mindenki zenei igényét kielégíteni. De nemcsak

mi éreztük jól magunkat, Krum Enikő facebook bejegyzéséből kiderült, hogy tetszett neki a város, az orgona, a koncert. Hallgatva a muzsikát, rácsodálkozhattunk Isten ajándékaira: magasztalhatjuk Őt a zeneszerzőknek és előadóknak adott tehetségért, az emberi énekhang és a hangszerek emberi lelkeket gyógyító voltaért, különleges orgonánkért. Reméljük, hogy sokszor lesz még részünk hasonló koncertekben.

Mezőné Szabad Erzsébet

VIDÁM GYEREKNAP A TÁJHÁZAKBAN

Május 18.-án reggel, nagy készülődés után elindultunk a gyerekekkel a hajdúböszörményi skanzenbe. Valakinek már ismerős volt a helyszín, hiszen már több alkalommal is jártak a Tájházban. Az érdekes népi játékok, már ki voltak készítve és a mai gyerekeknek kihívás volt 1-2 játékkal játszani, gondolok itt a diótörő játékra, a

golyalábon járva, de valaki a céldobónál is sokat próbálkozott. Nagy ujjongás közepette vártuk, az óriási ugrálóvárat, valamint a trambulint, de a póni lovaglás is nagy élmény volt. Akinek pedig művészkedni volt kedve, az gipszfigurákat festett. A tartalmas délelőtt után érkezett a finom paprikás krumpli, amiből sok fogyott el,

hiszen az ugrálás után mindenkinek éhes lett a pocakja. A délutáni szieszta közben a lufis bohóc hajtogatott minden lurkónak ajándékot. Nagyon elfáradtak a gyerekek, hiszen volt minden, sok móka és kacagás, ezután biztosan jól esett az alvás!

Baloghné Tóth Beatrix
óvodapedagógus

„TEPLOSUNK AZ ISTEN HÁZA, GYERMEKEIT HÍVJA, VÁRJA”

Sokszor csendül fel ez a kedves ének a hétfői közös áhítatokon a Jó Pásztor Református Óvoda ovisai szájából. És ennek a hívó szónak sokan eleget is tesznek. Még az év elején kihirdettük, hogy, aki a legtöbbször részt vesz vasárnaponként a Csáládi Istentisztelet alkalmain, az a gyerek egy felnőtt kísérelével jutalomkiránduláson vehet részt. Így 2018. május 18.-án Szilvásváradra indulhatott el 26 gyerek anyukájával, apukájával vagy nagymamájával. Kisvonattal közösen mentünk fel a Szalajka vízesésig, majd mindenki saját tempójában érkezett vissza a buszhoz. Közben a Szalajka-völgy számos csodáját és szépségét fedezhettük fel. Hazaindulás előtt az Európában egyedülálló református kerek templomot tekintettük meg. Közösen énekeltünk, szépen szóltak a kerek falak között az óvodások kedvenc dicsőítő énekei. Hálasak vagyunk, hogy részt vehettünk ezen a szép kiránduláson!

*Tardiné Máté Judit óvodapedagógus,
Tardi Báborka kísérelője*

SZERETETHÍD 2018.

Az idén is elindították szervezői immáron 10. alkalommal a Kárpát-medencei református önkéntes napokat. Mozdulj, segíts, szeress! – gondolatall egymásért a helyi és gyülekezeti közösségekért, a teremtett világért. Akár egyházi tagoknak, kívülállónak is segítséget nyújtva, egy gesztussal, tettel, önzetlenül. Akár intézmények vagy gyülekezeteink részére, korhatár nélküli részvétellel, a szeretet jegyében.

Pál 1. levele a Korintusbeliekhez 13,2.

A hajdúböszörményi Kálvin téri gyülekezet is csatlakozott ez évben e nemes mozgalomhoz. Somogyiné Gyüre Mária nagytiszteletű asszony vezetésével. A részvételünk több részben kapcsolódott az alap gondolatokhoz:

- A parókia udvar előtt egy nem mindennapi virágágyás készítésével, ill. rászoruló megajándékozása nyári ruhával.

- Az óvodások a Fazekas Gábor Idősek Otthonába vittek Öröm üzenetet az önkéntes szolgálatukkal.

- A Bocskai téren az Ifisek önkéntes szolgálatot vállaltak a Zöld Kör által rendezett esemény segítésére.

- Végezetül egy gyülekezeti kötetlen, szabadidős találkozó a parókia udvarán.

Én két programon vettem részt. Éléményeimből pár sorban szeretnék beszámolni. A virágágyás beültetése május 25.-én de. 9 órakor kezdődött a parókia udvara előtti közterületen. A terület már előző délután egy testvérünk felásta, előkészítette. Összejöttünk kb. 20-an (nevek nélkül), hiszen önzetlenségéből, szeretetből voltunk jelen, kicsik és nagyok. A virágok már a helyszínen voltak egy helyi vállalkozó jóvoltából. Nagy kedvvel és örömmel kezdtünk a munkához. Csi-

nosítottuk, igazítottuk, gereblyéztük az ágyást. Majd a virágültetés következett. A rózsaszínű „jegecske” palántákat betű formában helyeztük el, közvetítve üdvözlésünket „Isten áldjon meg!”. Az ötlet kintőnre sikerült, a gondolat csak is, csak is Istentől jöhetett. Munkánk áldásra talált, mert a virágágyás a parókia udvara előtt nagyon forgalmas helyen van és féltünk, hogy pár nap alatt az arra járók talán tönkre teszik. Nem így lett, ma is érintetlen szépségében pompázik, és köszönti az arra járókat. Sok arra járó ember visszafordul és csodálkozva olvassa a nem mindennapi köszöntést.

Az ültetés mellett a kihelyezett asztalokon, akinek kedve volt válogathatott a nyári ruhák között, amiket nőtestvéreink az előző időszakban gyűjtöttek. Kb. 10 zsáknyi ruhának lett boldog tulajdonosa

a gyermek- és felnőtt ruhákból. A munka végeztével a program szervezői egy-egy műzli szelettel és egy szeretethidas póllal leptek meg, melynek felirata: „Szeretethíd 10 éve 2018. május 25-26.”

Másnapra egy igazán kötetlen összejövetelre került sor. A parókia udvarán szalonnasütésre és „nyársalás”-ra volt lehetőség. Előkészítését gondnok urunk, Takács Péter végezte. Kb. 40 fő; családok: kicsik, ifisek és felnőttek vettek részt.

Nyitó eseményként Somogyi László nagytiszteletű úr tartott az alkalomhoz illő rövid áhítatot, kérve Isten áldását összejövetelünkre, szolgálatvégzésünkre. A sütnivalón kívül a résztvevők által hozott zöldségek, sült édességek, üdítők, emelték a délután színvonalát. Barátságkötéssel, ismerkedéssel, tartalmas beszélgetéssel töltöttük a délutánt.

A rendezvényünknek egy közelgő „égi áldás” vetett véget. Nagytiszteletű úr hálaadással fejezte be rendezvényünket.

Összegezve a fentieket: sikeres, tartalmas, bizonyára Istennek tetsző önkéntes megmozdulás volt a Szeretethíd-i közösségi részvételünk.

Egy hálás visszaemlékező a boldog napokért.

A SZERETET-HÍD LEGKISEBBJEI

2018. május 25.-én pénteken, a Halacska csoport gyerekei és felnőttei is bekapcsolódtak az egész Kárpát-medencét érintő Szeretethíd önkéntes napok szolgálatába. A Fazekas Gábor Idősek Otthonába látogattunk el, ahol keresztyén hitünkkel összefüggő versekkel és dalokkal csaltunk mosolyt az ott élő idősek és a gondozóik arcára. Olyan szeretettel fogadtak minket, mint amilyen nagy szeretettel mi készültünk erre a napra. Megígértük, hogy jövőre újra találkozunk, mert segíteni a legkisebbek is tudnak és akarnak is!

Tardiné Máté Judit óvodapedagógus

SZERETETHÍD A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT LAKÓOTTHONI FIATALJAIVAL

2018. május 25.-én pénteken volt a Szeretethíd program keretében a Kálvin téren virágültetés. Ezen a programon intézményünkben négy fiatal vett részt: Kata, Erzsók, Andris és János. A fiatalokért Mara néni autójával jött, így jutottak fel a Kálvin téri virágültetés helyszínére. Itt várta őket a programból a többi résztvevő is. A fiatalok kissé fáradtan, de nagyon boldogan tértek haza.

A fiatalok egymás szavába vágva mesélték élményeiket, abban azonban mindannyian egyet értettek, hogy nagyon jól érezték magukat.

Andris elmondása szerint: - Amikor odaérkeztünk, már ládába voltak lepakolva a szép, színes virágok. Ezeket a virágokat betű formájú helyre ültették a többiek. A mi feladatunk az volt, hogy az ültetést végzők keze alá segítsünk, a kezükbe adtuk a szép virágokat. Ezzel segítettük azt, hogy a munka haladjon. Ültetés közben Mara néniék Marron

nevű kutyusa is ott volt, akit jó érzés volt megsimogatni, és úgy látszott a kutyán is, hogy ez neki is tetszett.

Erzsók szerint: - Az is jó volt, hogy míg fenn voltunk a városban, találkoztunk a régi iskolánkból ismerősökkel. Kata: - Mindenki kapott csokis müzlit és ásványvizet, hogy munka közben tudjunk inni. A virágültetés befejezése után

mindannyian kaptunk pólókat, lehetett választani fehér, kék, és rózsaszín közül. Andris, János és én is fehérrel választottam, Erzsók pedig rózsaszínt.

Minden fiatal azt mondta, hogy ha lesz lehetőség, jövőre is szívesen mennének virágot ültetni.

Torma Anikó

...ÖNKÉNTESKEDTÜNK A GYEREKNAPON

A Szeretethíd program keretében a Zöld kör sátrában önkénteskedtünk a gyereknapon. Nagyon sok olyan játék volt, ami megmutatta a gyerekeknek, hogy mit tehetnek a környezetükért. Nagyon fontos, hogy már gyerekként tisztában legyünk azzal, hogy felelősséggel tartozunk ezért a bolygóért. A gyerekek kedvence egy futószalag volt, amin különböző négyzeteken, különböző szemét ábrák voltak, melyeket nekik kellett kiválogatni. Akik sikeresen megoldották a feladatot természetesen jutalmat kaptak. Ezen kívül

voltak színezők, illetve egy hatalmas társasjáték is. Az időjárás azonban nem engedte, hogy késő délutánig folytassuk, 3 óra körül kiürült a főtér, ezzel véget is ért a mi önkéntességünk is arra a napra.

Magi Luca

A HÍD

Nagytisztelű Somogyi László lelkészünk, és felesége, Mara nagy hangsúlyt fektetnek, újabb lehetőségeket keresve, minden korosztályt megmozgatva, hogy egy közösséggé kovácsoljanak bennünket. Így kapcsolódhattunk be a Szeretethíd programba is. Egyik ilyen különleges napunk volt a május 26.-a, amikor kézműves foglalkozásra hívo-gattak bennünket. A délutáni kikapcsolódásra az ifi tagjai szeretettel, és buzgó készülődéssel vártak bennünket, Molnár Katus és Tóth-Serbán Orsi vezetésével. A legkisebb résztvevőnk babakocsiban ér-

kezett, eljöttek óvodásaink, és a hittanos gyerekek közül is néhányan. Szerény létszámú kis csoportunk jókedvvel kezdett neki az ajándéktárgyak, virágok készítésébe. Sokféle technikával dolgozhattunk, ragasztás, festés, hajtogatás, varrás, stb. Igyekeztünk minél több tevékenységet kipróbálni, de nem értünk végére. Míg bent készültek a szebbnél szebb tárgyak, addig a kapuban kihelyezték a felajánlott ruhadarabokat. A kertben pedig kezdett vette az új szalonnasütő felavatása. Így lassan a gyermekkacaj a kertbe költözött. Sütögetés, kínálgatás és beszélgetés

közben pedig gyönyörködhettünk legkisebbjeinkben, ahogy önfeledten labdáz-tak, barátkoztak, és kacagva hemperegtek a fűben. Kedves testvérek! Szeretettel várunk titeket is a következő együttlétünkre! Remélem, találkozunk! Köszönet a szervezőknek a segítőknak, azoknak, akik eljöttek és Istennek, aki megmozdította a szíveket, kezeket, lábakat.

Gelléné Marjai Katalin

BALLAGÓ BÁRÁNYKA CSOPORT

Áldás békesség! Ez az első, amit megtanulnak gyermekeink, mikor belépnek az óvodába. Ez a köszönés és áldáskívánás egymás felé. Eltelt az elmúlt négy év az első naptól az utolsóig. Nagyon sok élményben és sok ismeretben gazdagodtak gyermekeink ezalatt a négy év alatt. Isten szeretetében és a történetek megismerésében, amit reméljük, nem felejtnek el. Szeretettel és tisztelettel köszönjük meg az óvodapedagógusoknak a sok-sok törődést és odafigyelését gyermekeinkre. Köszönjük az együtt töltött időt és a rengeteg nevetést, játékot, sétákat, kirándulásokat, amivel gyermekeink gazdagodhattak és élményeket szerez-

hettek. Csodás dolog visszanezni, hogy milyen sok élményben és ismeretben gazdagodtak gyermekeink. Köszönjük a lehetőséget a közösségnek is, hogy szolgálhattak gyermekeink a gyülekezetben és rengeteg verssel és énekkel gazdagodtak szívükben. Az eltelt négy év alatt olyan szépen összeszoktak és barátságok szövődtek. Fontos számukra, mint egy közösség, az egymás segítése és az odafigyelés a másokra. Isten áldása legyen tovább életükön és gazdag éveket kívánunk minden gyermek számára az iskolában. A csoportunk vezérigéje: „Az Úr az én pásztorom nem szűkölködöm.” /Zsolt. 23,1./ Kísérje életüket végig, és tapasztal-

ják meg Istenünk gondoskodását az életük minden területén. Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy mint szülői munkaközösségi elnök is elbúcsúzzam az óvodától és megköszönjem a bizalmat, amit megkaptam hosszú éveken keresztül. Hálás a szívem, hogy ezen a feladaton keresztül sok mindenkit megismerhettem, és hálás vagyok az eltöltött éveikért. Isten gazdag áldását kívánom az óvoda minden dolgozójára és kívánom, hogy Istenünk szeretete és békessége legyen életeteken. Áldást és békességet kívánok mindenkinek.

Tisztelettel: Kissné Nagy Ágnes

„KEDVES ÓVODÁM, NEM FELEDLEK EL SOHA”

2014 szeptemberre dátum volt sok-sok kisgyerek és szülő életében. Egy ismeretlen környezetbe kellett beilleszkedniük, új barátokat megismereni, új játékokat,

élményeket felfedezni. De a szerető, gondoskodó óvó néniknek és dajka néniknek köszönhetően ez nagyon könnyen és zökkenőmentesen sikerült. A Csengettyű csoportos gyerekek négy évig jártak óvodába, ahol szeretetteljes, imádságos háttérrel biztosították számukra. 2018. június 1-je szintén fontos nap volt mindannyiunk számára. Ezen a napon nemcsak gyü-

lekezeti termünket, hanem szívünket, és lelkünket is díszbe öltöztettük. Kislányok, kisfiúk mind nagy izgalommal, odafigyeléssel készültek, hogy elmondhassák dalok, versek, mondókák formájában, hogy milyen sok jót tanultak. A kedves óvónénik tanították őket, játszottak velük, megmutatták az élet fontos dolgait a bibliai történeteken keresztül, hogy hogyan

kell szeretni és elfogadni egymást. A szülők könnyes szemmel hallgatták hogyan köszöntek el gyermekeik az óvónéniktől, a kis barátoktól, a kicsiktől, a játékoktól, és az óvodától. Vállukon a tarisznyával elmesélték, hogy ősztől új, izgalmas kaland vár rájuk, az iskola, ahol megtanulnak olvasni, írni, számolni. Nagy öröm számunkra, hogy a Csengettyű csoportos

gyerekek együtt kezdhetik meg iskolai tanulmányaikat a Baltazár Dezső Református Általános Iskola első osztályaiban. Egy Igével zárom soraimat, amit csoportunk ajtaja fölött olvashattunk minden nap:

„Isten az én erős váram” Zsolt. 59,10.

Nagy Zoltánné, szülő

DIAKÓNIAI PIKNIK

„A lelki adományok ugyan különbözőek, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különbözőek, de az Úr ugyanaz.” Kor. 12, 4-5.

2018. június 1-jén, Kertész Andrea intézményvezető asszony jóvoltából néhány kollégámmal egyetemben, lehetőségem volt részt venni a már sokadik alkalommal megrendezett diakóniai pikniken. A rendezvény az országunkban működő Magyarországi Református Egyház által működtetett szociális intézmények dolgozói számára szerveződik minden évben, és remek alkalmat nyújt a mindennapi munkából való kiszakadásra, a kikapcsolódásra, ismerkedésre, kapcsos-

latok építésére, ápolására, nem csak egymással, de az Úr Istennel is. A reggelit követően nyitó áhítattal indult a nap, melyen Gacsályi Gábor, Hajdúnánás lelkipásztora szolgált. Felemelő érzés volt, hogy bár az ország különböző pontjain működő intézmények dolgozói nem feltétlenül ismerték egymást, mégis mindenki tudta, hogy együvé tartozunk, amiért az ének is zengett: „Szeretben összeforrva, Egy közös test tagjai.”

Az áhítatot követően az intézmények „bemutatója” következett, egy-egy hangos „csatakiáltással”. Itt tudtuk meg, hogy a rendezvényre közel 600 fő jelentkezett. Illetve, itt sorolták fel a nap további programjait is. A főzésen túl volt lehetőség csapatépítő játékon részt venni, melyet természetesen mi, a Kálvin János Református Szociális Szolgálta-

tó Központ dolgozói is kipróbáltunk. A játék lényege a csapatépítés volt, melyet különböző rejtélyek megoldásával kívántak elérni a szervezők, valódi sikerrel. A játék közben, a „Ki mit tud”-on fellépők előadásait is hallhattuk, de volt ott fazekaskodás, kirakodó vásár és más egyéb programok. A játékból visszatérve, már csak annyi dolgunk maradt, hogy megebédeljünk, mert Reményik Károly „alkalmi főszakácsunkkal” az élen, sikerül megfőzni a lecsós csirkénket, mely igazán ízletesre sikerült. Végezetül, a finom ebédet megtoldva a kollégák által hozott finomabbnál finomabb süteményekkel, jóllakottan indultunk haza.

Remek élmény volt, remek társasággal. Reménnyel várjuk, hogy lesz még ilyen alkalom, jövőre is.

„Nevelj minket egységére, Mint Atyáddal egy te vagy, Míg eggyé lesz Benned végre, Minden szív az ég alatt.”

Bertalan-Gellén Viktória
A Kálvin János Református Szociális
Szolgáltató Központ
mentálhigiénés munkatársa

...KAPCSOLATOK ÁPOLÁSA ÉS ELMÉLYÍTÉSE

Testvérkapcsolati munkaközösségünk egyik fontos feladata a külföldi kapcsolatok ápolása és elmélyítése. Ennek jegyében látogatott a felvidéki Rozsnyóra háromfős küldöttségünk: Somogyi László lelkipásztor, Takács Péter gondnok és Székelyhidi-Szabó Ferenc testvérkapcsolati gondnok. 2018. június 02.-án érkezünk a középkori főtér mögött lévő Református Lelkészi Hivatalba, ahol Buza Zsolt lelkész és felesége, Buza-Bodnár Aranka lelkész várt bennünket, két gondnokkal és két presbiterrel együtt. Közvetlen, szeretetteljes beszélgetést folytattunk velük, úgy érzem, hogy az Úr áldása van ezen a találkozón. A bőséges, finom vacsorát rövid városnézés követte, majd tovább folytatódott a tartalmas és áldott beszélgetés egészen éjfélig.

Vasárnap délelőtti Igehirdetésében lelkipásztorunk kitért június 4-e emlékeztére és tanulságaira. Ugyanezen a napon Szepsiben hálaadó Istentiszteletet tartottak a felvidéki egyházmelegyék anyaországi támogatásáért. A napba még belefért egy szádmási látogatás is - az ottani Református Lelkészi Hivatalt anyaországi támogatással újítták fel. Varga Zoltán a hálaadó Istentiszteletről megérkezve számolt be az Úr adta örömeiről, följajnlva a hivatallal együtt megépített szállás lehetőségét. Tartalmas és áldott találkozásunk és együttműködésünk a jövőben is folytatódjon, az Úr segédelmével és dicsőségére.

Székelyhidi-Szabó Ferenc

BETHÁNIA C.E. SZÖVETSÉG CSENDES NAPJA HAJDÚBÖSZÖRMÉNYBEN

Máté 6:33

A C.E. Szövetségünk éves programtervének megfelelően, 2018. június 02.-án, ismét csendes napon fogadhattuk a kedves érdeklődőket a Kálvin téri gyülekezet termében.

A nap címe és témája: **ISTEN családja**. Az igéi alapvetést a **Jn. 19, 25-27.** versek adták.

A helyi közösség tagjai már kora reggel elkezdtek és jó rendben még 10 óra előtt be is fejezték a szeretetvendégség előkészületeit. Az egész nap kedves színlója

volt az Órálló Dicsőítő Zenekar, akik végig kísérték a nap énekeit. A kisgyermek felügyeletét fiatal felnőttek látták el.

Az első szolgáltató helyi gyülekezet segédlelkésze, **Hollósi István** volt, aki a **Jn. 19, 25.** verssel jött közénk. Az Ige szolgálója arról szólt, hogy Jézus ekkor az utolsó óráit a kereszten töltötte, de a tömegek már nem úgy voltak körülötte, mint a csodatetteikor. Még a tanítványok többsége is szétszéledt. Napjainkban kik vannak körülötte? Kik veszik Őt komolyan. A világ-

ban sokan vannak egy-egy ember körül, amikor még fontos világi funkciókat tölt be, aztán amikor már megtér és Jézus követője lesz, sokan eltávolodnak tőle – pl. Molnár Róbert kübekházi polgármester. Jézus elől menekül ma is a bűn fogságában lévő ember. A terhek elhordozásához igazán csak Ő tud erőt adni. A másik figyelmeztető tényező, hogy az időnk nagyon véges és hamar lejár. Nincs más alternatíva, csak az, hogy fussunk Jézushoz!

A második szolgáltató **Czirmay Árpád ny. lp.** volt, aki bizonyosságot tett a személyes életéről. Elmondta, hogy ő is tagja e nagy családnak, aminek a középpontja Jézus keresztye és körülötte vagyunk az ő népe, az Ő- és Új szövetség választott gyermekei. Hosszú földi élete és sokszínű szolgálati tevékenysége bontakozott ki kedves, de figyelmeztető szavai által. Így lesz teljes az anyaszentegyház, ahol egymás terhet hordozzuk és így tölthetjük be Urunk akaratát.

Ezt követően **Miklóssy József, szövetségünk elnöke** a **Jn. 19, 26.** verset hozta közénk. Arról szólt, hogy a kereszty körül lévő tömeg egy kivégzésnél van jelen. De Jézus ott is meglátta az övéit, ahogy ma is számíthatunk Rá, az Ő megszanó szeretetére. Ez a szeretet ragadta meg őt is, éppen 70 évvel ezelőtt. Róla is hasonlóan gondoskodott az Úr, amikor a miskolci egye-

temi évek alatt, Szabó Dániel lp. testvér ajánló levelével kezdetet neki az ottani tanulmányok nehéz feladataihoz. Rád vajon kit bízott az ISTEN? Megláttad-e már ezt? Külföldi munkája során ott járhattott Efézusban és környékén, ahol Mária és János evangélista sírjai találhatóak. Az Úr, gondoskodó szeretete ma is elkíséri, és még további feladattal bízza meg őt is, amihez mindig megadja a szükséges erőt és bölcsességet mindnyájunknak.

Időrendben haladva, a déli szeretetvendégség után **Takács Ferenc missziós munkatárs** a **Jn. 19, 27/a** versét láttatta meg a hallgatósággal. Elmondta, hogy az első emberpár bűne máig hat. Hiába bővül az emberiség ismerete, egyedül Jézusban kaphatunk meg mindent. Ő a fény, mi pedig a színei. Azt akarja az Úr, hogy világítsunk. Bennünket is fel szeretne használni ebben a sötét világban. A sok miérettire Ő tudja a legjobb megoldásokat adni. Ehhez a keresztre kell felnézni. A szivárvány is Órea, az Úrra mutat, a Je-

lenések könyvében is Őt láthatom meg.

Ezután ismét egy biznyságtételt hallhattunk. **Miklóssyné Herménke** beszélt őszintén a múltbeli és a jelenlegi élethelyzetéről. Megláttatta vele és általa velünk az Úr, hogy miket kell levetkőzni és miket kell felöltöznünk ahhoz, hogy kedvesek legyünk a Megváltónk és embertársaink előtt: irgalmatlan szólás levétele, irgalmasság felvétele, szeretetlenség helyett a szeretet gyakorlása....

Ezt követte **Gyurkó József ny. lp.** főtitkárunk, a **Jn. 19, 27/b** alapján való szolgálata. Világosan hallhattuk a kereszt evangéliumát. Ott láthatjuk meg a befogadó szeretetet. Így fogadok-e én is be másokat vagy inkább kirekesztés a napi gyakorlatom? Én is a máságot ünnepelem a világgal együtt? Jó példát hallhattunk egy Kárpátalján élő gyülekezetéről, ahol a lelkész felállítja az elmúlt hónapban megtérteket. Többen felálltak akkor is, amikor a főtitkárunk ott volt. Nálunk vajon volt-e megtérés az elmúlt

időszakban??? Mint egyháztag, tudok-e örömforrássá válni? Másokat befogadóvá lenni? Elgondolkodtató és aktuális kérdések....

Végül meghallgathattuk a kísérő zenekar vezetőjét, **Papp Tibor** biznyságtételt. Szeretettel emlékezett a zenekaruk egyik volt tagjára, Gáborra, aki sajnos már nincs közöttünk. Ezek azok a miértetek, amit csak az Úr tud. Ő a szuverén és minden hatalommal bír. Ezért ne becsljük le az Ő hatalmát - idézte az édesapját, nagy szeretettel.

Az alkalmat úgy fejezhetjük be, ahogyan elkezdjük, közös énekléssel és hálaadó imádsággal.

Legyen áldott az Úr neve, és Ő tegye gyümölcsstermvé az életünket.

Karácsonyi-Kis László

TAHI HÉTVÉGE

Június 2. hétvégéjén ifjúsági kiránduláson vettünk részt Tahiban, ahol közel harmincan élvezhettük a Dunakanyar szépségeit.

Délelőttönként Laci bácsi elgondolkodtató áhitatait hallgathattuk, amikor is a Királyok második könyvéből tanulhattunk Ezékiás és Szanhérib király példája által. Megbeszéltük, hogy bízhatunk Istenben, nem mindegy, honnan gyökerezünk, valamint, hogy mit szívunk magunkba a környezetünkből, és ezáltal milyen gyümölcsöt termünk. Ezek után kor szerint két csoportra osztva beszélgettünk kérdéseinkről.

Az ízletes ebédet követően különböző programokon vehettünk részt. Pénteken a leányfalui fürdőben mártóztunk meg, szombaton pedig meglátogattuk az esztergomi bazilikát, és annak tetejéből szemléltük a csodás panorámát. A párkányi fagyizás kihagyása után Visegrádra indultunk bobozni. Vasárnap a hazaindulást követően meglátogattuk Szentendrét, és a városnézés keretein belül fagyiztunk is egyet közösen. Valamivel később ismét megszakítottuk utunkat, és ezúttal a Margit-sziget szépségeit fedeztük fel.

Esténként keresztyén értékeket kép-

viselő filmeket néztünk, amikből a saját életünkre vonatkoztatva tanulhattunk egy-egy nagy csoportos beszélgetés keretében. Később pingpongozással, társasjátékozással, közös énekléssel ütöttük el az időt. Az éjszakába nyúló beszélgetések és az elmaradhatatlan közös fogmosások megerősítették barátságainkat és az ifi közösséget.

Életre szóló élményt szerezhettünk ezzel a hétvégével, és természetesen már alig várjuk az elkövetkező együtt töltött alkalmakat.

Nagy Borbála és Magi Csenge

CSALÁDI NAP A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

2018. június 17.-én (vasárnap) Családi napot szerveztünk a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban. Az idő csodálatos volt a rendezvény megvalósításához. A napot 9 órakor indítottuk a szemben lévő Imaházban. Az Istentiszteletet követően az udvaron gyülekeztünk, majd 11 órától az Őrálló Dicsőítő Zenekar műsorát hallgathattuk meg, akik a közönséget is igyekeztek bevonni műsorukba. Az előadás ideje alatt néhány lelkes segítőtvel, az előkészületeket követően elkezdődött az ebéd főzése is. Miután mindenki jóllakott a babgulyással, Mózes Áron előadását (címe: Kapcsolataink) hallgathattuk meg, majd 15 órától ismét az Őrálló Dicsőítő Zenekar szórakoztatta a közönséget. A nap folyamán számtalan egyéb programmal

igyekeztünk kedveskedni az ide látogatóknak, volt többek között egészségügyi- és kézműves sátor, könyvvásár, vattacukrozás, pónilovaglás, vetélkedő és színesebbnél, színesebb programok. Az Intézmény részéről a program célja a szórakoztatáson, lelki épülésen túl a kapcsolatok erősítése volt az ellátottak, hozzátartozók és kollégák között egyaránt. Tartalmas napot tudhattunk magunk mögött.

Szabó Anita

A ZENE FONTOS LELKI TÁPLÁLÉK

A testi táplálékon kívül nap, mint nap szükségünk van lelki –táplálékokra is. A hívő ember számára ez az eledel elsősorban a hallott és olvasott Ige, de felemeli a lelket az éneklés és a zenehallgatás is.

A Hajdúböszörményi Kálvin téri Református Egyházközség évente többször is kínál olyan zenés alkalmakat, amelyek lelkünk épülésére szolgálnak.

Ilyen élményben lehetett része minden olyan hívő és nem hívő zenekedvelőnek, aki június 18.-án ellátogatott a Hajdúböszörményi Ifjúsági Fúvószenekar koncertjére a Kálvin téri Református Templomba. Istennek hála, zsúfolásig megteltek a padsorok.

Somogyi László lelképásztor köszöntő szavai után Tanyi Zoltán karnagy elmondta, hogy a zenekar 1966-ban alakult úttörőzenekarként, mára már 50-60 tagot számlál. A fiatalok amatőr szinten,

szabadidejükben foglalkoznak zenével. Visszatértek azok a ma már családanyak és családapák is, akik egykor diákként szórakoztatták a közönséget. Gyülekezetünkben Nagy Tamást és Gyürky Katicát is felfedezhettük az előadók között.

Műsoruk első részében egyházi műveket adtak elő. Felhangzott Bach, Charpentier, Mozart, Himmel, Fescobaldi egy-egy alkotása. Ezt követően könnyedebb darabok következtek. Ráadásként a What a Wonderful Word csendült fel. Arról a csodálatos világról hallhattunk, amelyet Isten teremtett és igazgat ma is.

Évente egyszer van alkalmam részt venni a zenekar koncertjén, melynek a helyi Művelődési központ ad otthont. A júniusi vasárnapon azonban igazán különleges élmény, lelki táplálék volt számomra a fúvósok játéka. Az Isten Háza

semmihez sem hasonlítható helyszín volt. A hangszerek összecsengését, a karvezető és a zenészek összhangját isteni csodaként éltem meg. Bárcsak ilyen egyetértés lenne Isten és ember, ember és ember között!

Arról, hogy milyen a Mennyeknek Országá, csak elképzeléseim vannak. A koncert közben megfogalmazódott bennem, hogy ez a harmónia vár majd azokra, akik egykor odafent élhetnek.

Adja Isten, hogy ezt a tökéletességet és harmóniát már itt a földi létben is minél többen megtapasztalhassuk, és majd egykor odafent!

„Ti azért legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok tökéletes.” (Máté 5:48)

Nagyné Kiss Anikó

CSILLAGPÖTTY 2018.

Idén is megrendezésre került a Vakációs Bibliahét a Kálvin téren. Június 18.-án, az iskola befejezését követő héten vette kezdetét a napközis tábor, melyen úgy a kisebb gyermekek, mint a nagyobbak megtalálhatták a hozzájuk közelebb álló programokat. Több mint ötven gyermek vett részt a Bibliahéten, általános iskola első évfolyamától a hatodik évfolyamig vártuk jelentkezésüket. A hét idén, egy személy köré épült fel, pontosabban az ő életét vizsgáltuk meg tüzetesebben, hogy meglássuk benne a Gondviselő munkáját. Izráel népének a letelepedéséről és az azt követő rövid időszakról szólt a hetünk, Józsué életéről, és arról, hogy miképpen engedelmessé vált a választott nép az Úrnak.

Minden napnak meg volt a maga programja; reggel egy kis ébresztő tornával

kezdtük meg a napot, délelőtt a Szentírás aktuális részével ismerkedtünk meg egy áhítat keretén belül, melyet Hollósi István testvérünk tartott meg, majd ehhez kapcsolódva különböző játékos feladatokkal mélyítettük el az ott hallottakat. Az étkezésért a Jó Pásztor Református Óvoda felelt, így a lelki táplálékon kívül a testi táplálékról is gondoskodva. Ebéd után rövid próbák következtek, énektanulással, versmondással a templomban, ahol a kinti hőség után jó volt kissé megpihenni. Ezután pedig szabadfoglalkozás volt, lehetett választani kinti és benti programok közül egyaránt: foci, tollaslabda, csapatjátékok. Bent pedig, kézműves foglalkozások voltak, gyöngyszövés, tányéralátét készítés, fonalgrafika, rajzolás, színezés. A szövökereteket Takács Péter, gyülekezetünk gondnoka készítette a táborra, hogy minél több gyermek tudjon részt venni a kézműveségen. A gyermekeket csapatokra osztottuk, s egész héten csengőpengőt szerezhettek, melyet hétvégén összeszámlálva megajándékozhattuk őket. Őt csoport

volt, s mindegyikben keveredtek a korosztályok, hogy hidat építsenek egymás között, s Isten iránti hálával figyelhettük meg azt, ahogyan a nagyobbak segítettek a kisebbeken, vagy egy-egy feladatnál éppen fordítva.

Hétfőn Józsué elhívásával ismerkedhettünk meg, s ezen keresztül azzal, hogy milyen fontos, hogy Isten hívására válaszoljunk. Nincs félnivalónk, hiszen amerre csak járunk, velünk van, és végtelen szeretete elkísér bennünket. Jó, ha a gyermekek már kis korban tudják azt, hogy bátorságot az Úrtól kaphatunk, s ha Ő velünk van, akkor igazán biztonságban vagyunk.

Kedden, a Jordánon való csodálatos átkelésről beszélgettünk, s arról, hogy mindenért Istennek lehetünk hálásak, mindenünk Tőle van. Arra buzdítottuk a gyermekeket, hogy merjék elmondani egymás előtt is, hogy mennyi jót tett velük az Úr, s igazán tartalmas beszélgetések kerekedtek. A kezdeti szégyellősség hamar alább hagyott, hiszen felismerték, hogy mindnyájan Krisztus megváltott

gyermekei vagyunk, ezért nem kell pironkodnunk.

Szerdán egy kis túra gyanánt kilátogattunk a Kálvin János Református Szociális Központba, ahol nagy szeretettel fogadtak bennünket. Az áhítaton Jerikó elfoglalásáról volt szó, s az otthonban élőkkal közösen vettünk részt rajta, a gyermekek különösen élvezték ezt a történetet. Az ott dolgozók hűsítővel vártak bennünket, játékokkal, s finom rágcsálnivalókkal. Délután pedig még egy kedves mesenézéssel is kedveskedtek nekünk.

Csütörtökön a gibeonitákkal ismerkedhettünk meg, s azzal, hogy mielőtt valamilyen döntést hoznánk az életünkben, előtte mindenképp fontos kikérnünk Isten tanácsát. Nem szabad a magunk eszére támaszkodni, hanem a Mindhatóban bízva kell életünkben eljárni. Délután pedig, minden gyermek színes kéznyomatával díszítettünk egy lepedőt, ezzel egy szép emlékekkel gazdagodva.

Pénteken Józsué búcsúja következett, s arról beszélgettünk, hogy milyen fontos elköteleződni az Úr mellett egy életre.

Isten iránti hálával tekinthetünk vissza a hétre, hiszen megóvott bennünket minden bajtól, az időjárásról is kedvezett nekünk, s rengeteg élménnyel tértünk haza nap, mint nap. A próbáknak meg lett a gyümölcse, hiszen a gyermekek szorgalmas munkája megmutatkozott a hetet lezáró műsorban, melyet a templomban adtak elő. Saját írású verseiket szavalták el, melyeket Józsuéről, és az életéről vettek papírra.

Ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak, akik segítséget nyújtottak a táborban. Isten áldja meg őket a szorgalmas és fáradságot nem ismerő munkájukért! Egyedül Istené a dicsőség!

Tóth-Serbán Orsolya

KIRÁNDULÁS POROSZLÓRA

Június 20.-án a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban működő Idősek Nappali ellátásának ellátottjai a Tisza-tavi Ökocentrumba kirándultunk a reggel 8 órakor induló busszal. Bertalan-Gellén Viktória és Bojti Antalné szervezte számunkra ezt a napot.

Megérkezés után a parkolóból a Tiszaparti sétányon nézelődve, gyönyörködve a tájban, sétáltunk első utunkhoz a hajókiránduláshoz.

A 45 perces sétahajózás során siklottunk a nádasok vadregényes vizein, ahol láthattunk különféle fészkelő madarakat,

vadkacsákat, színpompás tavirózsákat és más növényeket.

Második utunk a Tisza-tavi Ökocentrum főépületébe vezetett, ahol az előtérben a nagy melegtől kitikkadva fagyalattal, jégkrémrel, hideg üdítővel hűsíthettük magunkat a várakozás alatt,

mielőtt meglátogattuk az épület akváriumrendszerében található gazdag élővilág halait, kételtűit.

A vízzel teli akvárium mellett és alatt elhaladva úgy éreztük magunkat, mintha a tenger venne körül bennünket, körbe a fejünk felett és mindenhol halak úszkáltak.

Az idegenvezető minden itt található élőlényről tartott egy kis ismertetőt, így megtudtunk néhány újdonságot az itt élő vízi állatokról. Utána kimentünk a kilátóba, ahová lift és lépcső vezetett fel. A napsütéses időben csodálatos látványban volt részünk, fentről tekintettünk a körülöttünk tündöklő tóra és annak környezetére.

A következő program a 3D mozi volt, ahol a Tisza-tó négy évszakos életét, élővilágát mutatták be egy filmen keresztül.

Zárásként, az utolsó program szabad foglalkozás volt a kellemesen fárasztó nap után. Visszafelé a parkoló felé haladva az út mellett, itt honos állatokat láthatunk kerítéssel körbekerítve.

A parkoló melletti csárdában különféle halételeket kínáltak és mivel már megéhezünk a hosszú nap után, így nem

volt nehéz engedni a kísértésnek. 17 óra után indultunk haza. Kellemesen elfáradtunk.

Köszönjük ezt a napot az Intézménynek, hogy pályázati forrásból lehetőséget kaptunk erre a csodás napra.

Tardi Istvánné
Klub tag

GYÜLEKEZETI TÁBOR BALATONFÜRED, 2018.

Várakozással telve érkeztünk meg Balatonfüredre, a Silóám Református Missziói Otthonba. Kezdetét vette a nyaralással egybekötött hitmélyítő hét. A hét témája: kapcsolataink - saját magunkkal, a tőlünk fiatalabbakkal, a velünk egykorúakkal, az idősebbekkel és természetesen Istennel.

Kapcsolataink átszövik egész életünket, meghatározzák hétköznapijainkat: testvér irigykedik testvérré, a gazdag nem érti a szegényt, az uralmon lévő nem tud méltón bánni az uralom alá

vetettel, a fiatal türelmetlen és elutasító az idősebbel szemben, az idősebb nem tudja, mivel-hogyan hasson a fiatalabbra... Ebben a zürzavaros "kapcsolati háló"-ban megnyugtató útmutatással szolgálhat (többek között) Jósafát története (Krónikák II. 20). Miután az Úr kiségtette szorult helyzetéből Jósafátot és népét, "lőn az Istennek féelme az országának minden királyságán." Ekkor Isten és ember kapcsolata példamutatónak tűnt, a király hosszan uralkodott, virágzott az ország. Ám ez nem tartott örökké, mert

Jósafát letért az Istennel való közösség útjáról. Egyetlen rossz döntés semmivé tette hosszú évek erőfeszítéseit.

„...Meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott...” (Lukács 15, 11-32). A tékozló fiú történetének kulcsmondata: "Vétkeztem az ég ellen és ellened, és nem vagyok méltó arra, hogy fiadnak nevezzenek." A bűnös belátja bűnét, bünbánatot tart, és elítéli önnön tökéletlenségét. Mindennapi életünkben, ha bajok vannak valamely kapcsolatunkkal, először is önmagunkba nézünk - mit tettünk vagy

nem tettünk az adott kapcsolatért, mi a felelősségünk a rossz helyzet kialakulásában. Szerencsés esetben a másik fél is megteszi ezeket a lépéseket, és így rendeződik a probléma. A tékozló fiú és apja kapcsolata megbecsülésben és kölcsönös megértésben folytatódhatott. Ugyanez már nem mondható el az idősebb fiú és apja kapcsolatáról. A fiú megharagszik, megsértődik, számon kéri apján, hogy megbocsájtott kisebbik, tékozló fiának, az ő testvérének. Apja a szeretetet, összetartozást, családi köteléket kifejező, egyszerű szavakkal válaszol:

„Te mindig velem vagy, és mindenem a tiéd.” Egy színttel feljebb emelkedve, ember és Isten kapcsolatára is vonatkoztatnunk kell ezeket az egyszerű és szép szavakat. Az Úr mondja ezt nekünk, sok-

szor értetlen és néha bizony gyarló embereknek: „...velem vagy, és mindenem a tiéd.” Semmi mást nem kell tenned, mint meghalni a bűn számára, és feltámadni az értékes, Istennek tetsző élet számára. Valahányszor eltévedsz a világ félelmetes dzsungelében, én mindannyiszor megtalálalak - te is találd meg magadat az én számomra, találd meg magadat az Istentől vezérelt és megáldott élet számára.

Közösségben lenni az Istennel - a kapcsolat lehető legteljesebbé tétele azt feltételezi, hogy életünk folyamán egyre közelebb kerülünk az Úrhoz. Ennek a szeretetkapcsolatnak az a jellemzője, hogy egyre kevesebb titok terheli, az őszinteség és nyíltság lehetővé teszi az elfogadást és megértést, az Istennel közös élmények egyre feljebb emelik az embert,

a célra irányuló figyelem egyre inkább képes megközelíteni a felsőbb hatalom lényegét.

A teremtett világ gyönyörűségét és tökéletességét csodálhattuk a "magyar tenger" partján pihenve és elmélkedve, a füredi utcákon sétálva. A naponta visszatérő alkalmak lehetőséget adtak a folyamatos lelki épülésre, az egymásra való odafigyelésre, saját életünk másokhoz fűződő részének mélyebb megismerésére. Köszönet mindezért a Siloám dolgozóinak, gyülekezetünk lelkipásztorának, felelőségének, és valamennyi testvérünknek, akik napi rendszeres, elvállalt munkájukkal hozzájárultak a tábor sikeréhez.

Székelyhidi-Szabó Ágnes

KÁLVIN TÉRI GYÜLEKEZET TÖBBGENERÁCIÓS TÁBORA BALATONFÜRED, 2018. JÚLIUS 2-8.

Szabó Mártonné vagyok; nagymamaként Kathi Balázs unokámmal és Ecsedi Levente jó barátjával, vettünk részt a táborban. A csapatban, mint legidősebb személy vettem részt a két 13 éves mellett. Abból a megfontolásból született az elhatározásom a táborba menéshez, hogy a nyolcadik legfiatalabb unokámmal közös élményem legyen. A fizikai erőnlétem és korom miatti többszöri átgondolás, töprengés után született a döntés, mire megbeszéltem az unokákkal és elfogadták az együtt nyaralást. Ez Isten kegyelméből nagyon jól sikerült. Unoka-mama kapcsolatnak is nagyon jót tett és hát a közös élmény sem maradt el. Az odautazás sikeressége után reménykedtünk és kíváncsiak voltunk, hogy hol, milyen lesz a helyünk, a szobánk, az ágyunk, az étkezés, a program. Tele volt a gondolatunk kíváncsi várakozással.

Érkezés után mindenkin az elégedettséget lehetett látni: Szép és jó hely ez. Az első ebédnél már szinte összetartozónak éreztük magunkat. Megkaptuk az asztaltársaságunkat, ami hétvé-

gére családi hangulatú lett. A program, ami napi és egész heti volt, úgy érzem, maradéktalanul sikeresen és jól teljesült. Számunkra, ezáltal sok élmény és tapasztalás mellett, sokat értettünk és tanultunk egy hét alatt. Jelen volt köztünk élő Igéje a Filippi 2-3. fejezetből.

Az egész heti program a kapcsolatainkról szólt. A tiszteletes úr csodásan felvezetve tette érthetővé számunkra ezeket a kérdéseket. Istennek hála, maradandó útmutatást és eligazítást kaptak mind az ifjabb és mind az idősebb testvérek is. Azt hiszem ebből gazdagon meríthettünk lelki erőt, ami mostanság nagy kincs a számunkra.

Örömmel láttam, hogy a beszélgetések és az áhítatok alkalmával mindenki egymásra kivételesen nagy odafigyelést és tiszteletet tanúsított.

A kirándulások és a szabad programok nagyon jól sikerültek. Élmény volt a tapolcai barlang bejárása, a trianoni múzeum látogatása és sokat lehetne még szépet felsorolni, de akik eljutottunk ide, csak örömről és békességről tudunk beszélni. Mindenért köszönet és hála van a szívünkben elsősorban Urunknak, Istenünknek a gondoskodó szeretetéről. Másodsorban a tábort szervező gyülekezetnek és a lelkész úr kedves feleségének a fáradhatatlan közreműködéséért. Har-

madsorban a presbitereknek a sok-sok munkájáért, mellyel elősegítették, hogy sikerrel menjen végbe ez a táborozás. A gondnok úrnak a fáradságot nem mutató helytállásáért, türelméért, a gyerekekkel való példás foglalkozásáért, köszönet mindenért.

Ha valamit kívánhatok még ehhez az egész heti jóhoz, akkor az az, hogy adja meg az Úristen, hogy a következő táborozásra lehessen eljutni egyszer azoknak is, akik még nem látták a Balatont és még nem vettek részt ilyen léleképítő gyülekezeti táborban.

Szabó Mártonné

KÁLVIN TÉRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZETI TÁBOR BALATONFÜRED, 2018. 07. 02-08.

Július elején, Balatonfüreden töltöttünk egy csodálatos hetet a Kálvin téri gyülekezettel.

A tábor három generációnak, több mint ötven embernek biztosított lelki feltöltődést, pihenést, és felejthetetlen napokat.

Mielőtt jelentkeztem a gyülekezeti táborba volt bennem egy kis félelem, bizonytalanság..., de bíztam Istenben.

Álmomban sem gondoltam volna, hogy ilyen sok élménnyel, lelki fejlődéssel, szeretettel fog szolgálni ez a tábor számomra.

Délutánként Igealkalmak voltak, melyek megbeszéléssel, imaközösséggel zárultak. Kapcsolatainkról szóltak / Kapcsolatunk Istennel, az idősebbekkel, fiatalabbakkal, kortársainkkal, és önmagunkkal/.

Különleges érzéssel és érdeklődéssel figyeltük és hallgattuk a tiszteletes úr sza-

vait. Az elhangzott tanítások során megcsodálhattuk Isten csodálatos kegyelmét.

Délutánként közös kirándulásokon vettünk részt. Lehetőségünk nyílt megtekinteni a Balaton-felvidéki Nemzeti Parkban a Hegyestű „orgonáit”, fekete bazaltoszlopait, geológiai képződményeit /korábban Izlandon láttam hasonlót/. A turistaút lépcsőin felsétálva elértük a káprázatos panorámát nyújtó hegycsúcsot és megcsodálhattuk a Balaton felvidék jellegzetes tájrészleteit, ahonnan egyedülálló kilátás nyílt az egész Káli-medencére.

A tanúhegyi látogatás után Köveskálton, a barokk stílusban épült templomban mondhattunk imát, köszönetet Istennek.

Utunkat folytatva, Szentbékállán megcsodálhattuk a kőtegyet, valamint azt a gigantikus kőtáblát, melyre, ha ráállunk kibillenthető helyéről, azaz hintáz-

hatunk rajta. Néhányan remegő lábakkal álltunk az ingókövön, mert mi van, ha épp akkor billen le...

Másnap, a Tapolcai tavas barlangban csónakáztunk a kisváros alatt, valamint 3D filmet tekinthettünk meg a karsztokról, barlangokról. Az Öreg-tó környékén tett séta alkalmával, Tapolca ízelményeit is megkóstolhattuk fagyizás formájában.

Várpalotán a Trianon Múzeumot tekintettük meg, ahol tudásunkat is gyarapíthattuk. A Zichy kastély épületében lévő kiállítás kapcsán a trianoni békeszerződés előzményeit, történetét, és következményeit is megismerhettük.

Veszprémi kirándulásunk során lehetőségünk nyílt megismerni az óvárost és nevezetességeit.

A kirándulások után az üdülőben fórumbeszélgetések zajlottak aktuális gyülekezeti és egyházi kérdésekről.

Az esti áhítatot követően pedig filmklub keretében mindennap érdekes témákat boncolgató filmvetítéseken vehettünk részt. A tiszteletes úr felesége kiváló érzékkel, igényesen válogatta ki azokat a tartalmas filmeket, melyeket a filmvetítés után közösen értelmezhattünk, elemezhattünk.

A tábor számos izgalmas és változatos programot kínált kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

Szabadidőben lehetőség nyílt balatoni csobbanásra, hajókirándulásra, élményfürdőzésre, vagy csak sétálásra a Tagore sétány árnyas fái alatt.

A gyermekek is megtalálhatták a kedvükre való elfoglaltságot. Nagy sikere volt a kézműves foglalkozásoknak, sportolási lehetőségeknek, udvari játékoknak, focibajnokságnak, és nem utolsósorban a kutya simogatásnak is!

Hazaindulás előtt Balatonkenesén, Istentiszteleten vettünk részt. Hálát adtunk Istennek, aki pontosan tudja mit is szeretne velünk és ehhez meg is adott mindent, amire szükségünk volt a táborban.

Többen láthattuk, érezhattük, ahogy munkálkodni kezd bennünk.

Az Istenbe vetett hit összekovácsolt bennünket. Léleekben meggazdagodva

köszönhattunk el egymástól.

Hálás szívvel köszönet Istennek az átélt csodákért, az ő kegyelmének kiáradásáért és azért, hogy ilyen jól sikerült ez a tábor.

Köszönet a tiszteletes úrnak és feleségének a tábor megszervezéséért, lebonyolításáért, valamint mindazoknak, akik segítségükkel hozzájárultak a tábor sikeréhez.

Jövőre, Veletek, Ugyanitt!

Dr. Szöllösi Edit

BESZÁMOLÓ

A lelki, illetve testi felüdülést nyújtó hét során ellátogattunk Várpalotára, a Trianon Múzeumba is. A múzeum vörösterrot bemutató termének ablakában két akasztókötél lógott. Le szerettem volna fotózni a köteleket (a terem egy

részével együtt), de az ablakon beáramló napfény miatt a fényképen csak a világosság látszott. Úgy éreztem, a tábor ideje alatt valahogyan így szabadított fel, tisztított meg minket Isten, ilyen mindent átható erővel törölte el a múltbéli

bűnöket, a fájdalmat, a problémákat, a kételyeket, a bizonytalanságot kegyelme, szeretete és azon közösség által, amelynek részese lehettem.

Szolyka Éva Alina

BALATONFÜREDEN JÁRTUNK A GYÜLEKEZETI TÁBORRAL...

Kathi Balázs vagyok, 12 éves, én pedig Ecsedi Levente 13 éves, és mi ketten fogjuk bemutatni a tábor legizgalmasabb és legjobb eseményeit.

Balatonfüreden jártunk a gyülekezeti táborral, és ezt azért írjuk, mert ennél jobb táborban még nem voltunk!

Az első nap mindig a legizgalmasabb. Én (Balázs), mindig úgy vagyok, hogy én leszek a kitaláló, nem fogok tudni beilleszkedni. Ezzel szemben ez a tábor olyan befogadó! Sosem szólnak hozzád sértően, könnyű jóban lenni másokkal.

Az első nap itt Hajdúböszörményben kezdődött gyülekezéssel. A busz nagyon jó volt, kényelmes és rendezett. Az út viszont egy kicsit hosszú volt. Négy és fél, öt óra! Amint megérkeztünk, elfoglaltuk a szállást. Most megint dicsérnünk kell, mert a szállás is szép, kényelmes és rendezett volt.

A programok változatosak, kreatívak és választhatóak voltak.

Nekünk a csónakázás volt a kedvencünk, és azért ez, mert nem egy sima tavon evezünk, hanem barlangtavak-

ban! Ráadásul a barlangvíz iható volt. Előtte tartottak nekünk egy bemutatót a barlangrendszeréről és ennek ásványkinccseiről. Ezután egy alagút másik oldalán találtuk a háromszemélyes csónakokat. Miután beszálltunk a csónakba és elindultunk, meglepetten konstatáltuk, hogy nem mondtak azzal kapcsolatban semmit, hogy nagyon szép ásványi képződmények vannak a barlangokban.

Összefoglalásként nagyon jó volt.

Levi és Balázs

És jövőre lesz?

CSAK EGY PERC...

ALKALMAS VAGYOK?

Olvasandó: 2Mózes 4,1-17

Elhelyezkedni, s egy valóban testhez álló állást megtalálni igen nehéz. Továbbtanuló vagy munkát kereső fiatalokkal beszélgetve kettős érzés alakult ki bennem: Egyrészt nagyon tudják dicsérni magukat ha kell, másrészt sokat küzdenek az a szorongással, hogy vajon alkalmasak lesznek-e az előttük álló feladatra? Mai történetünkben Mózes majdnem elmenekült. Nem kívánt visszatérni Egyiptomba, és a népét sem kívánta felkészíteni a szabadulásra, amikor az Úr erre kérte. Pedig nagyszerű, egy egyiptomi herceghez méltó képzést kapott, mindenféle értelemben! Mózes mégis alkalmatlannak tartotta magát, mondván: Igen nehezen tudok csak beszélni!...

Aztán megtörik a jég, s áldott szabaddal munkálója és levezénylője lesz! Miért? Mert elhitte és megtapasztalta: Önmagában valóban alkalmatlan, de Istennel bármire alkalmas lehet! Mindig, mindenütt, minden szükséges a rendelkezésére áll, ha az Örökkévaló oldalán harcol! Ha Ő megígéri, hogy előtte jár és vele lesz, akkor a segítség mindig közel van, s a döntő pillanatban megjelenik: Jól kommunikáló bátyja személyében egy „személyi titkárra” kap ígéretet, de Isten hűségese szeretetét a szabadulás útján végig megtapasztalja!

S az ígéret neked is szól, kedves Olvasóm! „Íme, tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Mt 28,20) – hangzott el fölötted, amikor megkereszteltek,

de ha ez még nem is történt volna meg, épp most olvasod Jézus szavait! Higgy neki, és az alkalmasságod forrása Ő maga lesz! (2Kor 3,5) S ugyanez igaz az örök életre is: senki nem alkalmas rá, egyetlen ember sem. - Ha viszont Jézus áldozatát beszámítja neked Isten, akkor tiéd az üdvösség! Hidd el és köszönd meg, hogy személyesen érted is meghalt, s mennyei Atyád gyermekévé fogad! S ha már így, kegyelemből, az örök életre alkalmassá tett, az előtted álló feladatokra is azzá fog tenni! Mózes hitt ebben, és győzött...

Somogyi László

„...az ének Istennek egyik adománya, hogy dicsőségére használjátok fel.” Ellen G. White

AZ ÉNEK ISTEN AJÁNDÉKA

Számos tudományos értekezés szól az éneklés csodáiról, emberre gyakorolt áldásos hatásairól. Kutatásokkal mutatták ki gyógyító erejét, javítja a vérkeringést, erősíti a tüdőt, serkenti bizonyos hormonok termelését, így csökkenti a stresszt és a depressziót. De kutatások igazolták azt is, hogy a csoportos éneklésnek pozitív pszichológiai hatásai is vannak, mert az együtt éneklőknek a szívük is egyszerre dobog. Így a közös Istendicsőítés nemcsak spirituális élmény, hanem fizikailag is érezhető. (<https://www.evangelikus.hu/cikk/evelet-az-énekles-csodaja>)

10 éves voltam, amikor Komáromi Mária énektanárnő, bevezetett bennünket a karéneklés varázslatos világába. Az

együtténeklés csodáját megízelve, a lelkem egyik része visszafordíthatatlanul a kórusmuzsika rabja lett, s Istennek hála, azóta is érzem hatalmas lélekmelengető erejét.

Érettségi után csatlakoztam az akkori Városi és Pedagógus Kórusához (ma Dávidi Bárdos Tamás Vegyeskar). Kéryné Mészáros Mária karnagy szárnyai alatt gyönyörű egyházi művekkel ismerkedhettem meg, amiken keresztül még közelebb kerülhettem Istenhez. Hiszem, hogy ez része volt az Ő megváltó munkájának az életemben, amivel magához terelt.

Amikor nagyobbik fiam óvodás lett, kapcsolatba kerültem a Kálvin téri gyülekezettel, s szívhez szóló, lelkesítő, élmé-

nyekben lehetett részem, amikor a kórus is részese volt az istentiszteleti, és más gyülekezeti alkalmaknak. Vágyott közéjük a szívem. Így, amikor 2012-ben Bertalan Jánosné Hajnika, a kórus karnagya, lelki vezetője megkérdezte, hogy lenne-e kedvem az egyházmegyei kórustalálkózón erősíteni az alt szólamot, örömmel mondtam igent. Istennek legyen hála, maradtam. Magával ragadott a kórustársak dallamokkal is szárnyaló hite, Hajnika profizmus határait súroló, lelkes, odaadó, türelmes kórusvezetői lendülete, s nem utolsó sorban az a vágy, hogy hétről hétre énekszóval is hálát adhassak az Úrnak, az Ő megváltó kegyelméért, és áldásaiért az életemben.

Luther Mártonnal együtt magam is hiszem, hogy a zene Isten ajándéka. Vallom Kodály Zoltán gondolatait is, hogy a zene lelki táplálék, ami semmi mással nem pótolható, s az ének szelleme megvéd.

Dr. Szathmáry Sándor Isten szeretete a zene nyelvén című munkájában is arról ír „Milyen különös, hogy Isten ehhez a világhoz: a zene, a muzsika nyelvén is közeledik, amikor Fiát hozzánk elküldi. Az ég megnyílik, és angyali muzsika hangolja öröme a földi lét önmagában

csak szomorúságba és halálba süllyedő világát. Mert Isten a zene nyelvét is felhasználja, hogy megértesse velünk az Ő szeretetét...”

Jómagam is nap, mint nap érzem mindazt, amit valahol így olvastam: ...az ének, a dallam, mely sok szívből árad, tisztán, jó kiejtéssel, Istennek egyik eszköze a lélekmentésben. ... Az ének egyik leghatásosabb eszköz arra, hogy lelki igazságokat a szívbe vésszen.”

Hála legyen az Úrnak énekkarunkat

megtartó kegyelméért. Remélem kórustársaimmal együtt, még sokáig szolgálhatunk a gyülekezetben. S, bízom abban is, hogy idővel egyre többen éreznek majd lelki elhívást, hogy velünk együtt énekszóval is dicsőítsék mennyei Atyánkat.

„Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsolnárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek.”
(Zsolnárok könyve 104,33)

Varga Judit Rózsa

„TÜNDÉRÁLOM KERTJE ZELEMÉR ÉS BODASZÓLÓ” (IDÉZET: VÁSÁRY TAMÁSTÓL)

2018. augusztus 1-je emlékezetes marad számomra. Ezen a napon nagy meglepetés ért, amikor váratlanul megkért a testvérem, menjünk ki Bodára, mert várnak minket. Estefelé járt az idő, amikor Barabás Jánosékhoz kimentünk hárman autóval. Mivel családi oldalról jól ismerjük a Barabás családot, most már pedig a feleséget is Ilonkát, ezért jó szívvel mentünk és fogadtuk el a meghívást.

Ahogy megérkeztünk eleredt az eső. Áldásos esőre várva imameghallgatásképpen megtelt a szívünk hálával!

A szívélyes vendégfogadás nem csak a mi kiváltságunk, hanem mindenkié; a hozzájuk betérőké. Többek között beszélgettünk a rokon szálakról is. Ekkor derült ki Ilonka, a ház asszonya egy másik terve, amit a közös unokatestvérünk (aki Budapesten lakik) vendégfogadásáról gondolt ki. Nemrégiben unokatestvérünk szívmitéten esett át és hogy gyógyulásában, lelki feltöltődésében segítsen, meghívta őt hozzájuk, hogy gondoskodjon róla, és ezen a szép helyen, jó levegőn teljesen felépüljön. Ez igen tiszteletreméltó (sok-sok jócselekedete mellett,

amit az emberekért tesz) és egy áldásos, jó szívre vall! Ez is közelebb hozott bennünket egymáshoz, hiszen az unokatestvérünk felé mindkét irányból ápoljuk a kapcsolatot.

Nem maradhatott el a kúria bemutatása. A házigazdák végig vezettek bennünket szépen, mindent bemutogatva. A környéken élők tudják, hogy itt élt Baltazár Dezső püspök úr! Róla és az Istenbe vetett hitéről, szolgálatáról sokat hallottam.

Az ő unokája pedig Vásáry Tamás Kosuth- és Lisztdíjas zongoraművész és karmester. A 85. évét ünneplő - a szelíd és finom lelkű művészt nagyszerű élmény volt látni a helyi Tv-ben is ugyanezen a helyen. Volt gyerekkoráról beszélt, és derűsen idézte fel Bodát, ahol egész kicsi gyerekkori emlékeitől a későbbi időkig pontosan beszámolt. Mélyen meghatott ez a visszaemlékezés! Mindannyiunknak szívderítő volt látni művész urat a régi otthonában újra, és örülni vele! Egy szép, rangos, hozzá méltó meglepetés-ünnepségen sokan köszöntötték; a Baltazár kúria mai lakói Ilonka és János, a város előjárói, a helyi Daróczi Tamás Vegyeskar,

ahol a testvérem is ott volt és énekelt a kórossal.

Az ünnepség zárásaképpen Vásáry Tamás elbeszélte, hogy a püspök nagypapa rangos kitüntetése őt is arra ösztönözte, hogy lehessen méltó utód, és az is lett. Csodagyerek volt, és a mai élő hallgatóságát is ugyanígy el tudja bűvölni világszerte! Ő is megkapta a legmagasabb nemzeti kitüntetést a Szent István díjat –hasonlóan, a nagypapához-, ami keveseknek adatik meg, és amire a számos külföldi és hazai kitüntetései közül a legbüszkébb.

Szívből köszöntjük, életére sok-sok áldást kívánunk!

Jó volt leírni és közre adni bodaszőlői látogatásunk élményét, átélni az ott tapasztalt áldások örömét, a szívélyes szeretetet.

Barabás János párjával, Ilonkával, méltó utódlással bírák ezt a csodálatos helyet, gazdagítják e hely vonzerejét, és igyekeznek azon, hogy kiárássák, terjesszék mások felé is.

Közreadta: Hegedűs Jánosné

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

IN MEMORIAM KÁNYÁDI SÁNDOR (1929-2018)

Június 20.-án, 89 évesen távozott az élők sorából a kortárs magyar líra egyik legnagyobb alakja, Kányádi Sándor. Költészetével néhány éve ismerkedhettünk a gyülekezetben is, bizonyára

vannak olyanok, akik még emlékeznek Komor Csaba tiszteletes úr és Csernáth Erzsébet gyülekezeti termünkben tartott közös zenés-irodalmi estjére.

Ennek a cikknek a terjedelme nem teszi lehetővé, hogy mélyrehatóan értékeljük az életművét, ezt egyébként sokan megtették már. Ezért néhány versét kiemelve szeretném az olvasók figyelmét arra irányítani, hogy érdemes Kányádi versesköteteit forgatni.

Költészetének meghatározó témája hosszú éveken át a romániai magyarság sorsának kettős tragédiája: kisebbségben létezni egy embertelen kommunista diktatúrában. S mi lehet az értelmiségi ember, a költő feladata ebben a szorongatott helyzetben? Az erdélyi magyarság nyelvi, nemzeti tudatának erősítése, vigaszt és feloldozást kínálni az embereknek. Ennek a feladatnak a tömör összefoglalását olvashatjuk a Harangfőlirat (alcíme: ars poetica) című alkotásában.

*azért harang a harang
hogy hívja az élőket
temesse a holtakat
s hogy árvíz jégverés
tűzveszély idején
s hódító horda láttán
félreverjék
1986*

Az ars poetica, mint tematikus verstípus a költő és költészet viszonyáról vall

az irodalomban. Kányádi Sándor ars poeticájában a harang ősi feladatai szimbolikusan ráutalnak a költői mesterségre. Az utolsó két metaforikus sor a dátummal együtt jelezhet egy konkrét történelmi helyzetet, a Ceausescu diktatúrát, de mégis minden korban érvényes általános igazságokat mond ki a szerző az „írastudók felelősségéről”: a költő nem hallgathatja el a veszélyt. S valóban, ha a Sörény és koponya verseit olvassuk, kirajzolódik előttünk egy olyan társadalom, amelyben minden érték pusztulásra van ítélve, s ahol már az alkotói lét sem tud kibontakozni. Időnként humorral, öniróniával szemléli a költő ezt a helyzetet, a kötet hangneme mégis alapvetően tragikus. A címadó versben az utolsó pillanatig kitartó költő a végső pusztulásról ad naturalista tudósítást.

1984-ben egy hosszabb észak- és dél-amerikai előadói körúton vesz részt, ennek az utazásnak az emlékeit őrzi a Sörény és koponya kötetben a Dél keresztje alatt ciklus. Ezekben a költeményekben az indián nép mostoha sorsa azonosítható az erdélyi magyarsággal.

A fentiekől eltérő hangvételű, népköltészeti alkotásokra emlékeztető lírai műveket is olvashatunk tőle. Ha ilyen hangulatra vágyunk, akkor a Küküllő-kalendárium sorainak szépsége simogatni fogja lelkünket.

Minél többet forgatom a kötetét, annál inkább rácsodálkozom költészetének nagyságára. Lírája népköltészeti hagyományokban gyökerezik, de képes folyamatos megújulásra, ezért modern, műfajilag változatos költészet az övé. Témájában is tág horizontú: a személyes élettől, a kisebbségi léthelyzettől az általános emberi sors megrajzolásáig képes eljutni. Nem kételyek nélküli, de mindvégig keresztény értékeket őrző és felmutató költő Kányádi Sándor. Életével rá-

szolgált arra, hogy „fölmosolyozza édes Erdélyország meggyötört orcát”.

Kányádi Sándor: Kőkoporsó

Tótfalusi Kis Miklós méltó és hűséges tanítványának a világnak olyan szöveget írunk ahol csak holtunkban adják ki a bérünk

a mi ünnepeink feketével írvák támaszaink mohos sírkövek és fejfák

és egy kőkoporsó magasra emelve mintha a szellemek ravatala lenne

fölötte Szenczi-gond Apáczai-bánat s protestáló hitünk mit reánk testáltak

hogy akadna mindig kikben meglakolnak meggátolói a közönséges jónak

kiknek ujjbögyében s elméjében loppal jegyesül a jelen jövő századokkal

s akik életükkel föl-fölmosolyozzák meggyötört arcodat édes Erdélyország 1991

Mezőné Szabad Erzsébet

A KENYÉR

Az új kenyér ünnepe inspirált. Christian Krohg (1852-1925) norvég festőművész (többek között) olajfestményének címe norvég fordításban: A kenyeret vágó feleség. A realista festő a skageni művész-

kolónia tagja is volt. A képen részletgazdagság látható. Az idős hölgy arcát nézve tekintetemet a feltehetően reggeli sugárzó fény hatása következményeként, a tálkában lévő aranyló sárga színű vaj magára

vonja. A sugárzó világosság ugyanakkor tovább segíti szemünket a felfedezésben, hogy követve, megértsük a festő mondanivalóját. A mellette lévő vágódeszkán is követhetjük tovább a fényt, amely a falra

is vetítődik, megvilágítva a kis keretes középső képet is. Lehet, hogy az esküvői kép? A szemem az asszony arcát követi és a haját díszítő fodros

fejkendőt nyakán a masnival. Ruháján a fényt, a redőket, majd a kenyeret ölelő kezét. A jeggyűrűt viselő kezét is figyelemmel kísérem. És ismét az arca. Vajon mire gondol? Kinek vág a kenyérből? Ő sütötte a kenyeret? Feltehetünk még kérdéseket. Magához ölelve szeletel a kenyérből. Az ölelés a szeretet jele. Szeretettel, tisztelettel szeli a kenyeret. Emlekszem, régen így szeltek a kenyérből... Tudják? A kenyér világnapja október 16.

Ha már norvég festőművész, akkor szintén norvég zeneszerzőt - Edvard Grieg - hallgatva gondolkodtam tovább a képet nézve.

Kenyer, az életért. Az élet kenyere. „Odaadja magát” a búzamaz, hogy kenyér legyen, táplálék legyen. Hogy, jól lakjon-lakjanak, éljen-éljenek vele az ember-emberek. A búzaszemnek is szükséges egy „küzdési” folyamaton átmennie, hogy testi táplálék legyen. Az ÚR Jézus mielőtt a keresztfára odaadta magát érted és érttem, ezt is mondta: „Ez az a Kenyer, amely a mennyből szállt alá; nem úgy, amint a ti atyáitok ették a mannat és meghaltak: aki ezt a Kenyeret eszi, él örökké.” Jn. 6,58. Vagyis, életet adott az életért. Életét adta az életedért. Hatalmas küzdelem. A lelkünkért. A lélek védelméért történt. Ez a jó hír a mi nagy örömünk. Ő lelkileg táplálék számunkra. Mindezek megérté-

sében, a világos látásban, segítségét kérhetjük Isten Szent Lelkének. „Megjelentett pedig most a mi Megtartónknak, Jézus Krisztusnak megjelenése által, Aki eltörölte a halált, világosságra hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által,” II.Tim. 1,10. Az örökélet öröme, az egyén személyes öröme.

A fentiek alapján, és Isten ajándékait tapasztalva nem hagyhatok ki még egy festményt, ha még a nyárban lehetünk. Milyen impressziót vált ki? Az elemzés öröme egyéni. Skageni festőművész alkotása ez is, Michael Ancher (1849–1927): Séta a tengerparton.

Somogyiné Gy. Mara

ADATBÁZIS ÉPÍTÉS LEVÉLTÁRUNKBAN

Szeretném bemutatni, hogy hogyan és milyen célból épül a levéltári adatbázis.

Mi az adatbázis? Az adatbázis azonos minőségű (jellemzőjű), többnyire strukturált adatok összessége, amelyet egy tárolásra, lekérdezésre és szerkesztésre alkalmas szoftvereszköz kezel. Tehát egyrészt egy számítógépes program, másrészt, és számunkra ez az érdekes, azonos területre vonatkozó adatok összessége, bizonyos szempontok szerint csoportosítva. Esetünkben a református egyházi anyakönyvek adatait visszük számítógépre, megadott séma szerint. Nézzük meg, hogy az anyakönyvek típusai szerint egy adatlap hogyan épül fel!

I. Keresztelési (születési) anyakönyv

A metatár neve: anyakönyvek. A következő rovat, a levéltár neve, amely rendelkezik ezzel az adatbázissal: Hajdúböszörményi Református Fiókleveletár. Ezután következik, a fond (levéltári egység) például: II. k. születési 1873-1893. A jelzetünk: HU HRF. Ennek a feloldását a fentiek alapján mindenki érti.

A következő rovatunk a helység neve. Ezt a számítógépen lévő listából választjuk ki, vagy ha nincs rajta, akkor be kell gépelni.

Következik a vallás megjelölése, ezután kiválasztjuk az anyakönyv típusát: születési.

Beírjuk a folyószámot, ez az anyakönyvi sorszám, nem az adott év sorszáma.

Következik a név megadása, alatta az egyéb névalak. A név rovatba mindig az eredeti névalakot írjuk, pl.: Susánna, az egyéb névalak sorba pedig a ma használatos alakját: Zsuzsánna. További rovatok: az apa neve; egyéb névalak, apa; anya neve; egyéb névalak, anya.

II. Házassági anyakönyv

Voltaképpen hasonlóan épül fel, mint az előbbi, de itt van még két rovat, amit ki kell töltenünk: a vőlegény és a menyasszony életkora. Nem minden anyakönyv adja meg a konkrét életkort, hanem, ehelyett az illető születési dátumát. Ebben az esetben az adatbázist "építő" személy számolja ki az életkort.

III. Halotti anyakönyv

Érdemben itt is két adat új az I. típusú anyakönyvvel összevetve: az elhunyt életkora és a halál oka. A halál okát vagy magyarul, vagy latinul jegyezték be.

Kiolvasását jó, ha levéltáros végzi, mert neki latinul is kellett tanulnia a képzése során. De egy szakképzett történész

is el tudja látni ezt a feladatot, mert az egyetemen latinból tanulnia és vizsgáznia kellett, és levéltártudományból szemináriumon sajátította el a szakmai ismereteket, majd tanulmányait kollokviummal zárta le. Természetesen levéltári segédlettel is rendelkezünk, azért mert a beírások sokszor régies magyar elnevezéssel vannak bejegyezve. Például, a halál oka: hányszékelés, latinul cholera morus, vagyis ázsiai kolera. Nehézséget az eddig elmondottak sorából pont a halál okának elolvasása jelenti. Magam részéről gyakran arra gondolok, hogy aki beírta, azt hihette, hogy orvos. Írásának megfejtése ugyanis gyakran hasonlítható a közelmúltban még kézzel írott, szinte olvashatatlan orvosi receptek kiolvasásának küzdelméhez.

IV. Áttérési anyakönyv. 1914-1962.

A cím itt azt jelenti, hogy áttérés a református egyházba. Érdekességként felsorolom, hogy egyházunkba milyen korábbi vallásúak tértek át: görög katolikus, római katolikus, izraelita, baptista, evangélikus, felekezeten kívüli, jehova tanúi, református. Ez utóbbi voltaképpen az egyik gyülekezetből a másikba való áttérést jelenti. De nem Hajdúböszörményen

belül! Erről később még lesz szó.

V. Kilépettek anyakönyve. 1924-1957.

Ez azoknak az embereknek a nevét, adatait tartalmazza, akik a református egyházból egy másik felekezetbe léptek át: baptista, római katolikus, görög katolikus, felekezet nélküli, jehova tanúi, református, izraelita, adventista.

Amint az Olvasónak feltűnt, a két utóbbi anyakönyvi típusnál az időkeretet is megadtuk, mert ezekből egy-egy példánnyal rendelkezünk. Levéltárunknak egyébként 80 db anyakönyve van: 1873-tól 2018-ig. Sajnos nagy a hiány, nincs meg a teljes 145 év! Az adatbázis építés hónapokkal ezelőtt kezdődött, az eltelt idő alatt valamivel több, mint 184 000 adat bejegyzése történt meg.

Ezek után jogosan vetődik fel a kérdés arra vonatkozóan, hogy mire jó ez az adatbázis építés. Rengeteg mindenre! Szinte hihetetlen, de egy kincsesbánya áll így össze. Ha csak református egyházunkat vesszük először. Az adatbázis szolgál-

ni fogja a családfa kutatókat, azokat is, akik egyik ősük, rokonuk adataira kíváncsiak. A kutatókat pedig a következőképpen. Hozzájárulhat a hajdúbozsörményi reformátusság történetének feltárásához, vagy résztanulmányok megírásához. Például meg lehet vizsgálni a születések számának alakulását egy 5 éves ciklusban. Azzal feltűnnek a kilengések (most már az összes anyakönyvtípust összességében szemléljük!) például, ott, ahol túl sok az elhalálozás, így kirívóan magas az egy adott betegségben elhunytak száma. Más adatok kiegészíthetik a következtéseinket, hogy járvány volt a városban. Természetesen csak néhány kutatási területet, témát sorolunk fel, amelyek tanulmányok, tanulmánykötetek, többszerzős vagy önálló művek elkészítését teszik lehetővé. Ha pedig a hajdúbozsörményi egyházakkal megállapodnánk az adatbázisok hozzáférhetőségéről, akkor a város története egyes szakaszainak új szempontú feldolgozása válik lehetővé.

Gondoljunk csak a társadalomtörténeti vonatkozásokra: a mobilizáció; a populáció csökkenésének, növekedésének okai; más településekről beköltöztek, elvándorlások; miért lettek sokan felekezeten kívüliek; néprajzi jellegű vizsgálódásokhoz is jó anyagot szolgáltat az adatbázis: házasságkötési szokások (életkor!), válások, házasságon kívüli születések; idegen nevű személyek nemzeti hovatartozásának kiderítése; orvostörténeti vizsgálódások: halálokok, járványok, csecsemőhalandóság, mortalitás stb. Nyelvészek számára a névizsgálatok (például bizonyos keresztnévek gyakorisága, ritka keresztes és családnevek, névadási szokások). Nem törekedhetünk teljességre a kutatási és kutatandó témák felsorolásában. Csupán arra akartunk rámutatni, hogy milyen sok új következtetést, tudományos eredményt lehet majd elérni az adatbázis, mint forrás alapján.

Mester Béla
történész

KEDVES OLVASÓINK!

Szeretettel adjuk tovább a hírt fiataloknak és idősebbeknek: Idén szeptemberben is új sorozat indul gyülekezetünkben, hogy aki szeretné, megismerhesse élete eredetét! Honnan jöttünk, kik vagyunk és hová tart a sorsunk – többek között ezeket a kérdéseket járjuk körbe mind a gyermek, mind a felnőtt konfirmációi előkészítők során.

Nyolcadikosoknak, illetve 9-12. évfolyamos középiskolásoknak indul az egyik

csoport, a másikba érdeklődő felnőtteket várunk korosztálytól függetlenül. Heti egy óra odaszánásába kerül, - de akár az örök élet elnyerésében térül meg az oda-szánt idő. (János 3,16.)

A szülőket szeretettel emlékeztetjük: Gyermekekük megkeresztelésekor megígérték, hogy a maga idejében beiratják őket a konfirmációi előkészítőre. Aki legalább nyolcadikos, annál elérkezett az idő!

A jelentkezéseket a Lelkészi Hivatalba várjuk: Hajdúbozsörmény, Kálvin tér 19.

E-mail:
hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu
Telefon: 52/561-325 30/630-8802

*Aldáskívánással:
Somogyi László lelkipásztor
(egyéb információk:
www.hbrefkalvinter.hu)*

Állandó alkalmaink

Vasárnap	09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétől november végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.) 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem) 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
Hétfő	16:30 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem) 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkési hivatal)
Kedd	15:00 Asszonykör 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkési hivatal) 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkési hivatal)
Szerda	10:00 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem) 15:00 Középkerthi bibliaóra (Húsvétől november végéig a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.) egyébként a Szociális Központban (Budai Nagy Antal u. 82.)
Csütörtök	10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában) 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem) 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
Péntek	15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
Szombat	17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„Énekeljete az Úrnak új éneket, és dicséretét a földnek határaitól, ti, a tenger hajósai és teljessége, a szigetek és azoknak lakói.” Ézsaiás 42:10

„Mielőtt hegyek lettek és föld és világ formálódott, öröktől fogva mindörökké Te vagy Isten.” Zsoltárok 90:2

